

ASTROTHEROLOGIE

21. seminář ing. J. Popelky

Vztahy mezi znameními

Duch. význam 15 kapitoly (Evangelium S. Lukáše)

Nového Zákona – Příběh o marnotratném synu

Rozdíl směrů Energií a jejich působení ve zvěrokruhu

(duch. význam aspektu 30° proti směru a ve směru hodinových ručiček)

Posloupnost jednotlivých znamení ve směru od Lva k Raku atd.

(směr vnitřní Moudrosti)

Dům techniky OV-Mar.Hory dne 4.6.2005

Opakování:

Poslední půlrok (přesně od listopadu 2004) jsme si vysvětlovali posloupnost znamení zvěrokruhu tak, jak jdou po sobě od znamení Lva.

Na minulém semináři jsme si vysvětlovali duchovní podstatu znamení Raka a řekli jsme si, že Rak představuje emoční bytí, jinými slovy: emoční tělo a toto emoční tělo není nic jiného než osobnost. Řekli jsme si velice důležitou věc a sice, že člověk, přesněji řečeno: lidská duše se duchovně vyvíjí právě prostřednictvím emočního těla. Řekli jsme si, že v tomto emočním těle se ukládají prožitky a zkušenosti z minulých životů. V každém lidském životě se toto emoční tělo nějak změní na základě nově prožitých zkušeností a jeho kvalita se o něco více přiblíží k Duchu, který přebývá v srdci člověka. Až se jednou člověk ve svém emočním těle vyvine tak daleko, že se jeho osobnost začne dotýkat duchovní Podstaty v srdci a člověk začne pociťovat a zažívat přítomnost Boha, přesněji řečeno: svou jednotu (totožnost) s Bohem, tehdy lidská duše prostřednictvím svého emočního těla splyne s Bohem (s individuálním tvůrčím Duchem-Kristem), který přebývá v jejím srdci. A to je cíl veškerého duchovního vývoje.

Před sedmi měsíci jsme si začali popisovat tvůrčí proces, pomocí kterého Bůh vyzáří své stvoření a tento tvůrčí proces popisuje a odhaluje zvěrokruh tím, jak jdou po sobě jednotlivá znamení a sice ve směru Lev, Panna, Váhy, Štír, Střelec atd., to znamená: ve směru proti směru hodinovým ručičkám. Proto všechny planety postupují zvěrokruhem v tomto směru (planety se pohybují zvěrokruhem ve směru proti směru hodinovým ručičkám), protože Život není nic jiného než jeden velký tvůrčí proces, při kterém Bůh usiluje o jednu jedinou věc a sice, aby neustále zvyšoval svoji Lásku. Když jsme zahájili vysvětlování tohoto tvůrčího procesu tak, jak jej odhaluje tato posloupnost znamení ve směru

proti směru hodinovým ručičkám, začínali jsme ve znamení Lva. A my už víme, proč. Znamení Lva představuje samotný střed Boha, čili Jeho srdce, kde sídlí Jeho Láska, to znamená tvůrčí Energie nebo-li chuť tvořit. Od Lva jsme si začali vysvětlovat podstatu jednotlivých znamení, jak jdou po sobě proti směru hodinových ručiček, až jsme se dostali v minulém semináři k poslednímu znamení a sice ke znamení Raka, tudíž jsme se dostali k bodu, kde jsme tento tvůrčí proces zahájili, čili ke znamení Lva.

Zde je velice významná duchovní skutečnost a sice nám zbývá vysvětlit, proč se za znaméním Raka nachází znamení Lva.

Doplnění: Duch. význam přechodu ze zn. Raka do zn. Lva:

Jestli si vzpomínáte, když jsem na minulém semináři začal tuto skutečnost (že za zn. Raka se nachází zn. Lva) vysvětlovat, tak jsem říkal, že podle toho, jaké má člověk emoční bytí (to znamená, jaké ve svém nitru chová emoce), tak to vyvolává určitý stav jeho srdce. Člověk, který má příjemný pocit (to je to, že úspěšnost života spočívá v tom, jak se člověk raduje ze svého života) ze své individuální existence, dává prakticky najevo Bohu-Stvořiteli, který sídlí v jeho srdci (zn. Lva), že Jeho dílo je dobré a proto má Bůh-Stvořitel radost a na základě toho člověk zažívá ve svém srdci blaženost. Člověk, který má nepříjemné pocity ze své individuální existence, dává prakticky Bohu-Stvořiteli najevo, že Jeho dílo a Jeho tvorba není dobrá a proto se v takovém člověku Bůh-Stvořitel stáhne v srdci do pozadí a tento člověk zažívá ve svém srdci prázdnotu, čili žije bez Lásky. Tím, že se Bůh v takovém člověku stáhne do pozadí, jakoby chtěl tomuto člověku říci: Jestliže Já jsem špatný Stvořitel a tvůrce, tak ti nebudu zasahovat do tvého života a utvářej si život sám, možná, že jsi opravdu lepší tvůrce než Já, uvidíme. Jak to většinou s takovým člověkem dopadne, nemusím snad říkat. Končí to vždy pokorným návratem k Bohu. Ale skutečnost, že znamení Raka je následováno znaméním Lva, si vyžaduje hlubší vysvětlení.

V minulém semináři jsme si řekli jenom to, že emoční bytí rozhoduje o tom, co prožíváme ve svém srdci a nyní bych to trošičku rozvedl:

Je pouze jediný Bůh-Stvořitel v celém vesmíru. Tento Stvořitel je jedinou živou Bytostí, která existuje, protože On je přímo Život. Takže když začal tvořit a my už víme (jestli si vzpomínáte), že jsou čtyři znamení, které souvisí s kvalitou vůle a vůle není nic jiného než bytí. Čtyři znamení, které souvisí s kvalitou vůle (bytí), jsou Váhy, Kozoroh, Beran a Rak. A my, když začínáme tvůrčí proces ve znamení Lva, kde je sídlo Lásky nebo-li tvůrčí Energie, tak když popisujeme tento tvůrčí proces, tak první znamení, které souvisí s bytím, jsou Váhy, což je vzdušné znamení, proto to souvisí s myslí (duší), druhé znamení je Kozoroh, což je vnějšek nebo-li hmota, třetí znamení, které souvisí s bytím, je Beran, což je tvůrčí Duch, a poslední na cestě zvěrokruhem proti směru hodinových ručiček je Rak, což je emoční bytí (to jenom na připomenutí).

Když začal Bůh tvořit, tak už víme, že vytvářel nejdříve myšlenkové bytí (duševní svět – zn. Váhy), potom hmotné bytí - zn. Kozoroha (a dnes, až si budeme vysvětlovat ten obraz, který nám říkal Ježíš - příběh o marnotratném synu, tak už budete moci docenit, jak symbolika zvěrokruhu nám velice může pomáhat v tom, abychom správně rozuměli textům v Bibli), potom duchovní bytí – zn. Berana a nakonec emoční bytí, což je znamení Raka, takže když začal Bůh tvořit, měl na zřeteli jeden symbol. A jaký?

Již mnohokrát jsem říkal a říkal jsem to i dnes, že Život je tvůrčí proces, při kterém Bůh chce čím dál více zintenzivňovat svoji Lásku, čili Sám Sebe, protože Bůh je Láska. Ale v tomto bodě se dostáváme k naprosto zásadní věci: Láska nemůže existovat, pokud existuje v celém vesmíru pouze jediná živá Bytost. To nejde, protože Láska, která nemá možnost, aby byla sdílena s jinou živou bytostí, zaniká, umírá. Oheň, když nemá přístup ke vzduchu (a my víme, že živel vzduchu představuje mysl a vztahy), vyhasne. A toto je velký duchovní poznatek:

Bůh, kdyby neměl k dispozici jinou živou bytost, se kterou by mohl sdílet Svoji Lásku, tak by zanikl. Takže můžeme říci (na základě toho, co bylo nyní řečeno), že Život je tvůrčí proces, a to je trošku jiná definice, protože nejenom že Život je tvůrčí proces, při kterém Bůh zintenzivňuje Sám Sebe, čili Lásku, ale platí, co jsme si řekli, že Láska bez vztahu není myslitelná, protože Láska musí být sdílena, takže můžeme definici Života trošičku upřesnit:

Život je tvůrčí proces, při kterém na začátku jediná existující živá Bytost (Bůh-Stvořitel) se snaží o to, aby ze Sebe vytvořila jiné živé bytosti, se kterými potom může sdílet Lásku a tím udržuje při Životě Sama Sebe. Tudíž Život je tvůrčí proces, při kterém na počátku byla jedna jediná živá Bytost a tato Bytost se snaží ze Sebe vytvořit nekonečné množství jiných bytostí, aby byla možnost čím dál více sdílet Lásku a tím Bůh-Stvořitel nejenom že udržuje při živote Sám Sebe, ale ještě tuto Lásku zintenzivňuje, čili zintenzivňuje Sám Sebe, protože Bůh je přímo Láska.

Ale já jsem totiž to, co nám odhaluje zvěrokruh (že při tomto tvůrčím procesu se nejdříve vytvoří myšlenkové bytí, potom hmotné bytí, pak duchovní bytí a nakonec emoční bytí) už několikrát říkal, ale tady právě na základě této definice (že jestliže je Život tvůrčí proces, při kterém se jedna jediná živá Bytost snaží jakoby rozmnožit) se nyní vraťme k tomu, co je tím míněno, že vytvořil napřed myšlenkové, potom hmotné, pak duchovní a nakonec emoční bytí.

Nesmíme tomu rozumět tak, že bylo nejdříve myšlenkové bytí (duševní svět) a že neexistovaly ostatní světy (hmotný, duchovní a emoční), protože stvoření musí vždy obsahovat všechny tyto čtyři úrovně (myšlenkovou, hmotnou, duchovní a emoční), to už jsme si řekli, když jsme brali čtyři elementy, protože stvoření nemůže neobsahovat tyto čtyři elementy současně. Tomuto postupnému vznikaní jednotlivých úrovní bytí během tvůrčího procesu Boha musíme rozumět právě na základě definice, pomocí které jsme si definovali, co je to Život. To znamená, že původně jediná živá Bytost se snaží ze Sebe vytvořit

nekonečné množství jiných živých bytostí. To znamená, že je to skutečnost samostatné individuální existence, která se nejdříve zrodí v myšlenkovém světě (zn. Váhy), potom v hmotném světě (zn. Kozoroha), potom v duch. světě (zn. Berana) a nakonec v emočním světě (zn. Raka). Cítíte ten rozdíl? Když jsme říkal, že Bůh nejprve tvoří myšlenkové bytí, pak hmotné, pak duchovní, pak emoční, tím není řečeno, že teprve toto bytí postupně vzniká, ale všechny tyto roviny existují neustále, ale když vidíme, že Život není nic jiného než proces, při kterém Bůh jakožto jediná Bytost se snaží ze Sebe vytvořit jiné živé bytosti, aby s nimi mohl sdílet Lásku, tak to lze uskutečnit jedinečně tímto způsobem. **Je to skutečnost či realita samostatné individuální existence**, která se nejdříve projeví v myšlenkovém světě (Váhy), pak v hmotném světě (Kozoroh), pak v duch. světě (Beran) a nakonec v emočním světě (Rak). Tímto vysvětlením úplně popírá východní indické systémy.

Představme si, že na počátku tvorby existuje pouze jedna jediná živá Bytost, což je Bůh-Stvořitel (Bůh-Syn nebo-li Kristus). Takže v tomto okamžiku veškerou tvorbu provádí On sám, protože nikdo jiný neexistuje. On moc dobře ví, že nemůže zůstat sám, protože tím by popřel Svou vlastní Podstatu a na základě toho by zanikl. Protože Bůh bez Lásky (protože On je přímo Láskou) nemůže existovat a Láska bez možnosti, aby mohla být sdílena, nemůže být. Bůh by zanikl bez vztahu. První, co udělá, aby nebyl sám, je to, že nechá zrodit myšlenku: Jsem někdo, kdo má své samostatné bytí, které je nezávislé na Bohu a odlišné od Boha. A těchto myšlenek nechá samozřejmě zrodit velké množství. Takže skutečnost samostatné a individuální existence jako první vzniká v mysli. Z toho vyplývá zase velice důležitý duchovní poznatek: **Odchod člověka od Boha nebo návrat člověka k Bohu se jako první odehrává v jeho mysli.** Pokud se člověk chce vrátit k Bohu, musí nechat ve své mysli nejdříve zrodit myšlenku, že tento návrat je možný a uskutečnitelný. To je důležité, protože když je jedna jediná živá Bytost, která chce ze Sebe vytvořit další živé bytosti, tak první, co musí udělat, je, že ve své mysli musí nechat zrodit myšlenku: Jsem samostatná individuální existence (bytí), které je nezávislé na Bohu a odlišné od Boha. To je první, takže návrat člověka k Bohu se musí v prvé řadě uskutečnit v jeho mysli. Když Bůh nechal ve své mysli zrodit myšlenky, že existuje bytí, které je samostatné, nezávislé na Bohu a odlišné od Boha, začal jako druhý krok měnit původní hmotný (jemnohmotný) svět, který ve svém původním stavu neustále svědčil o existenci Boha-Stvořitele a o jednotě veškerého života. Původní hmotný svět neustále dokazoval, že byl Někým stvořen a všechno, co v tomto původním hmotném světě bylo, neustále ukazovalo, že všechno je z jednoho Života. To znamená, že původní lidská těla byla všechna krásná, neexistovalo pohlaví a všichni se domlouvali stejnou řečí. V tomto druhém kroku Bůh vytvořil rozdílné životní podmínky, které se navzájem od sebe velice lišily, vytvořil různé rasy, rozdílná pohlaví a různé jazyky. A nakonec (a to bylo až mnohem později) nechal satanem vytvořit hmotný vesmír, který dokonce vytvářel dojem, že Bůh-Stvořitel neexistuje. Když dnes půjdete po Ostravě,

vidíte někde Boha-Stvořitele? Když Bůh stvořil takto rozmanité přírodní podmínky, různé národy, rozdílné pohlaví a různé jazyky, zaměřil se na duchovní Individualitu a na duchovní samostatnost. Nejdříve nechal zrodit v myslí myšlenku samostatné nezávislé existence na Bohu, potom upravil hmotný svět (vytvořil rozmanitost) a ve třetím kroku se zaměřil na duchovní Individualitu a na duchovní samostatnost. Bůh-Stvořitel (Kristus) v Sobě obsahuje rozmanité tvůrčí kvality, jinými slovy: jednotlivé individuální tvůrčí Duchy, kteří zpočátku byli všichni v jednotě. Když se vytvořily tyto různé národy, rozdílná pohlaví, různé řeči, nechal Bůh-Stvořitel jednotlivé tvůrčí Duchy sestupovat do těchto rozličných těl, čili každý tvůrčí Duch, aby mohl projevit své specifické tvůrčí kvality, potřeboval jiné tělo, to znamená: jiný národ, určité pohlaví, určitý jazyk a určité přírodní podmínky.

Ale nesmíme se domnívat, že toto sestupování individuálních tvůrčích Duchů do těchto rozdílných hmotných těl a rozdílných přírodních podmínek probíhalo v tomto hmotném vesmíru, který byl vytvořen satanem, toto všechno se odehrávalo v jednmohmotném vesmíru. Nezapomeňte, že člověk (jak píše Bible) byl stvořen z prachu země a prach země v Bibli symbolizuje jemnou substanci, hmotnou substanci (je to prach země), ale je to prach, čili jemná hmota.

Když tito individuální Duchové žili v těchto rozmanitých hmotných tělech, začal se Bůh nakonec zaměřovat na emoční bytí. To znamená, že původní emoce byly blažené (na základě pociťování Boha) a dále – všichni lidé pociťovali vzájemnou jednotu veškerého Života. Avšak tím, že tito individuální tvůrčí Duchové sestoupili do rozmanitých těl a rozmanitých tvůrčích podmínek, začal se postupně vyvíjet v těchto lidech pocit, že každý je samostatným bytím a že lidé jsou navzájem různí a odlišní. Začal se postupně narušovat pocit jednoty veškerého Života a začala se čím dál více rozvíjet osobnost. Avšak pocit přítomnosti Boha u těchto lidí byl stále silný. Aby došlo k absolutní oddělenosti lidí navzájem mezi sebou, ale hlavně mezi člověkem a Bohem a tím, aby došlo k reálnému vzniku mnoha bytostí (což byl záměr Boha), bylo nutno vyvolat pocit absolutní oddělenosti jak lidí mezi sebou, tak pocit oddělenosti člověka od Boha (vy si můžete myslet, že jste odděleni od Boha, ale co vám to pomůže, když cítíte Boha. A co vám to pomůže, když si myslíte, že Bůh je ve mně, že Bůh jsem já, ale cítím oddělenost od Boha, tedy reálné je vždycky to, co cítíte a ne to, co si myslíte. Mysl je teorie, emoce jsou praxe. Každý je ve své myslí chytrý, ale svým emočním bytím dává najevo, jak je hloupý). Aby došlo ke vzniku tohoto pocitu, vyvstala nutnost opustit tento jemnohmotný svět a tato jemnohmotná těla, která neumožňovala vznik tohoto pocitu a zde máte vysvětleno, proč Bůh dopustil, aby od Něho odpadnul Lucifer (tento velký tvůrčí Duch, po Bohu největší tvůrčí Duch) a aby se Lucifer změnil na satana. Protože teprve satan mohl vytvořit tento hrubohmotný vesmír (ve kterém žijeme), který vyvolává dojem, že Bůh-Stvořitel neexistuje a že každý člověk je naprosto samostatná jednotka. Teprve v takovémto světě se může vytvořit pocit

naprosto samostatné a na ničím nezávislé individuality a tím pádem k reálnému vzniku mnoha rozmanitých živých bytostí. A to nám rovněž vysvětluje, proč Adam a jeho žena Eva museli být vyhnáni ze zahrady Eden. Tento proces vyhnání z ráje jsme si podrobně popisovali na minulém semináři. Z toho všeho vyplývá to, že **odpadnutí od Boha, ale i návrat k Bohu začíná v mysli, ale praktické uskutečnění odpadnutí od Boha i návrat k Bohu se dokončuje emočním bytím.**

Teprve, až člověk svým pobytem v tomto hrubohmotném vesmíru a hrubohmotném těle vyvine dostatečně silný pocit oddělené existence od Boha a všeho existujícího, jinými slovy: začne se pociťovat jako naprosto samostatná a od všeho oddělená jednotka, začne Boží Duch, který sídlí v srdci člověka aktivovat proces, při kterém se člověk začne navracet k Bohu, dříve ne.

Když se pak člověk vrátí k Bohu, to znamená, že si uvědomí, že Bůh sídlí přímo v jeho srdci, že člověk je s tímto Bohem v Jednotě, že on sám je božskou Bytostí, že Bůh je přímo jeho vlastní Já, tak si uvědomí, že v celém vesmíru je jedna jediná živá Bytost, ale současně bude (díky emočnímu tělu, ve kterém se vyvinul pocit samostatné existence) pociťovat, že je bytostí více. Člověk začne prožívat (a s ním i Bůh) takový zvláštní vztah, že je jedna živá Bytost a současně že je Bytostí nekonečné množství. Z toho vyplývá, že teprve duše, která projde tělem, které jí umožní vyvinout pocit absolutní oddělenosti od čehokoliv, umožňuje Bohu projevit maximálně jeho lásku. A to vám vysvětluje, proč za znamením Raka se nachází znamení Lva, že kvalita emočního bytí vytváří stav srdce, čili stav Lásky. No řekněte, který astrolog by hledal v tomto přechodu takovou Moudrost?

A přesně tuto skutečnost, co jsem vám nyní popsal (a to ještě nikde takto popsáno a formulováno nebylo), popisoval Ježíš Kristus v Bibli.

Na cestě k Bohu je nutno mít komplexní přístup. Samozřejmě na prvním místě je Láska. Láska je v podstatě všechno. Říkal jsem, že i Moudrost je Láska, i Vůle je Láska. Láska je chuť tvořit, Moudrost je Láska, která probíhá určitým směrem a Vůle je Láska, která něco uskutečňuje. Člověk musí mít tedy komplexní přístup na cestě k Bohu – Láska, Moudrost, Vůle. Na cestě k Bohu začínáme v mysli, uskutečňuje se to prakticky v emocích, ale samozřejmě se to musí projevit i konkrétními činy (člověk to musí projevovat i navenek).

Poznámka:

Tak jsem nad tím přemýšlel. Bůh všechno vidí. Já, když si připravuji ty semináře, tak mě to stojí dva dny dovolené. Takže v podstatě, veškerou dovolenou, kterou mám, vyčerpám na tyto semináře. To, že tu přijde pár lidí, mě vůbec nevadí, protože zde jsou i jiní posluchači, kteří to poslouchají a kteří to docení, ale to vlastně jenom svědčí o tom, jaký mají lidé přístup k Bohu a jaký mají zájem o to, aby poznali Boha. **To, že někdo je nadšenec pro Boha, Bůh**

vidí a podle toho se také v člověku zpřítomňuje, protože Bůh se nikdy nikomu vnucovat nebude. A jestliže někdo pro Boha není schopen nic dělat, tak v podstatě Bůh neudělá nic pro něho. Nejdříve hledejte Království nebeské a všechno ostatní vám bude přidáno. A říkal jsem to na seminářích několikrát: Jestliže člověk má ve svém životě jednu jedinou věc, které dává stejnou hodnotu jako Bohu, Boha nepozná (nenajde Ho) a Bůh se mu nezjeví. Až bude Bůh naprosto to první v životě, co chci poznat a co hledám, potom mám šanci.

Nyní si ukážeme na příběhu o marnotratném synu, že je zde přesně popsáno, co jsem vám říkal na začátku dnešního semináře a taky zjistíte, že je to to samé, jako když jsme si vysvětlovali 3.kapitolu První knihy Mojžíšovy o vyhnání Adama a jeho ženy Evy z ráje; je to to samé, akorát je tam trošičku určité upřesnění. Když si vezmete Bibli a otevřou se vám trošičku oči, tak si uvědomíte, jak ty křesťanské církve jsou vedle, jak ta jedle. Nejdříve přečtu celý příběh:

Vysvětlení a duch. význam 15. kapitoly Evangelia S. Lukáše Nového Zákona, verš.11-32:

Řekl také: Člověk jeden měl dva syny.

Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek.

A po nemnohých dnech, shromáždív všecko mladší ten syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, byv prostopašně živ.

A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti.

I všed, přidržel se jednoho měštěna krajině té; a on jej poslal na pole své, aby pásł vepře.

I žádal nasytiti břicho své mlátem, kteréž svině jedly, ale žádný nedával jemu.

Přišel pak sám k sobě, řekl: Jak mnozí nájemníci u otce mého hojnost mají chleba, a já hladem mru!

Vstana, půjdu k otci svému, a díím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou,

Aniž jsem hoden více slouti synem tvým. Učiň mne jako jednoho z nájemníků svých.

I vstav, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzřel jej otec jeho, a milosrdenstvím byv hnut, příběh, padl na šíji jeho, a políbil ho.

I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, aniž jsem hoden více slouti synem tvým.

I řekl otec služebníkům svým: Přineste to roucho první, a oblecte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy.

A přivedouce to tele tučné, zabíte, a hodujíce, bud' me veseli.

Nebo tento syn můj byl mrtev, a ožil; byl se ztratil, a nalezen jest. I počali veseli býti.

Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se.

I povolav jednoho ze služebníků, otázal se, co by to bylo.

A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal.

I rozhněval se, a nechtěl vjíti. Otec pak jeho vyšed, prosil ho.

A on odpověděv, řekl otci: Aj, tolik let sloužím tobě, a nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal kozelce, abych s přátely svými vesel pobyl.

Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu to tele tučné.

A on řekl jemu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všecky věci mé jsou tvé.

Ale veseliti a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl mrtev, a ožil; ztracen byl, a nelezen jest.

Toto je jeden z nejdůležitějších obrazů, který se v Bibli nachází, protože je tam podobně, jako v příběhu o Adamovi a Evě vlastně ukázána celá podstata duchovního vývoje člověka (upřesňuji: člověka této planety) a je to přesně to samé, co jsem vám říkal na začátku tohoto semináře. A teď si představte, že si to přečte někdo, kdo nezná symboliku, nezná to, co si zde vykládáme, tak takový člověk nemá šanci to pochopit (v pravém, duch. významu). Nyní si budeme vysvětlovat verš po verši, co to znamená:

Verš 11: Řekl také: Člověk jeden měl dva syny. V tomto verši je člověkem, který má dva syny, míněn nějaký rodič, jinými slovy: Stvořitel (Bůh). To, že měl dva syny, nám naznačuje, že Bůh-Stvořitel ze Sebe sama stvořil různé duchovní Bytosti, čili jednotlivé Syny Boží.

Verš 12: Z nichž mladší řekl otci: Otče, dej mi díl statku, kterýž mně náleží. I rozdělil jim statek. Řekli jsme si, že Bůh-Stvořitel (Kristus) v Sobě obsahuje různé tvůrčí schopnosti a vlastnosti, ale na počátku tvorby jsou všechny tyto tvůrčí schopnosti v Jednotě. Teprve v průběhu tvorby Bůh-Stvořitel začne ze Sebe tyto jednotlivé tvůrčí schopnosti vyčleňovat a osamostatňovat tak, jako Slunce ze sebe vyzařuje jednotlivé sluneční paprsky. To znamená, že každý Syn Boží (individuální Kristus) představuje určitou tvůrčí schopnost Boha-Stvořitele. Tedy každý syn dostává určitý díl statku od svého otce a to ten díl, který mu náleží. Zde je velice důležitá jedna skutečnost, a sice ta, že o svůj díl požádal mladší syn. Proč mladší syn a proč ne starší? To je jednoduchá symbolika:

Rodiče, kteří mají několik dětí, tak většinou dochází k tomu, že nejmladší dítě bývá zahrnováno největší láskou a péčí. Tím se nám snaží Bible naznačit, že tento mladší syn představuje ty Syny Boží, které Bůh nejvíce miloval a se kterými měl největší záměry a kterým chtěl věnovat největší péči a samozřejmě to platí i naopak: Tento mladší syn představuje ty Syny Boží, kteří nejvíce milovali Boha-Stvořitele, jinak by se vůbec nemohli propůjčit k tomu, co bude následovat.

Verš 13: A po nemnohých dnech, shromáždív všecko mladší ten syn, odšel do daleké krajiny, a tam rozmrhal statek svůj, byv prostopašně živ. Řekli jsme si na semináři o Blížencích, na semináři o Raku i v úvodu dnešního semináře, že tito Synové Boží si museli nejdříve vytvořit novou ženu (mysl), to jsme si vysvětlovali, když Adam musel upadnout do spánku, z jeho žebra byla vytvořena žena (nová mysl), to nám symbolizuje stvoření ženy z žebra Adamova, dále si museli vytvořit nové emoční tělo (osobnost), to nám popisuje příběh o hadovi (jezení ovoce ze stromu poznání dobra a zla) a dále to, že žena dostává jméno Eva, a že tato Eva je matkou všech živých, rovněž musel vzniknout tento hmotný vesmír, který byl stvořen padlým duchem Luciferem, který svým pádem ze sebe udělal satana, všechny tyto pochody jsou obsaženy ve výroku: **A po nemnohých dnech, shromáždív všecko mladší ten syn.** Když bylo stvořeno nové emoční tělo (osobnost) a byl k dispozici tento hmotný vesmír (stvořený satanem), dostali Adama a Eva oděv z koží (fyzické tělo) a byli vyhnáni ze zahrady Eden, čili z jemnohmotného světa a inkarnovali se do tohoto hrubohmotného vesmíru. A toto vše je obsaženo ve výroku: **odšel do daleké krajiny,** . Když se lidská duše inkarnuje do fyzického světa, zapomene na svůj božský původ, zapomene na to, že existuje Bůh-Stvořitel, zapomene na Jednotu veškerého Života a tím pádem ztratí veškeré své tvůrčí schopnosti, které obdržela od Boha (**statek**, který dostal každý Boží Syn), protože tento fyzický svět ji nutí špatně myslet, špatně cítit a špatně konat. To vše v sobě obsahuje výrok: **a tam rozmrhav statek svůj, byv prostopašně živ.**

Verš 14: A když všecko utratil, stal se hlad veliký v krajině té, a on počal nouzi trpěti. Když člověk žije ve fyzickém světě a postupně v něm zaniká Láska a přestane vidět smysl svého života, čili když „všecko utratí“, začne pociťovat, že mu něco důležitého schází, čili začne mít ve svém hmotném životě velký hlad po duchovnu a jeho dosavadní způsob života ho přestane uspokojovat, čili „počne trpěti nouzi“. A to se nebavím o dalších různých utrpeních tělesných, emočních, atd., které patří k tomuto životu.

Verš 15: I všed, přidržel se jednoho měščenina krajiny té; a on jej poslal na pole své, aby pásł vepře. Když člověk začne zde na zemi cítit svou nespokojenost se svým dosavadním způsobem života, protože má hlad po duchovnu, začne hledat. Ale protože většina lidí neví, že mají hlad po

duchovním chlebu, tak se přidrží jednoho „měšténina krajiny té“. Kdo je ten měšténin? To znamená, že lidé se zcela zaměří na mozkový rozum (to je „měšténin krajiny té“), tento hmotný rozum nutí lidi, aby vše ve svém životě posuzovali pouze z racionálního hlediska, aby vše konali pouze z hlediska zisku a osobního prospěchu bez ohledu na prospěch ostatních lidí, tento hmotný rozum je nutí, aby všechno konali pouze ve prospěch jejich hmotného těla a nebrali vůbec zřetel na duchovní život a Boha, aby sloužili pouze svým tělesným žádostem. To obsahuje výrok: **a on jej poslal na pole své, aby pásł vepře**. Protože pole tělesného rozumu je hmotný svět a vepři jsou tělesné touhy a vášně.

Verš 16: I žádal nasytiti břicho své mlátem, kteréž svině jedly, ale žádný nedával jemu. To, co pro fyzické tělo znamená břicho, kde sídlí žaludek, ve kterém se shromažďuje potrava a ve kterém vzniká pocit nasycení, to pro lidskou duši znamená srdce, ve kterém se cítí Lásky, kterou cítí duše a dává jí pocit uspokojení. Takže tento šestnáctý verš nám říká, že i když člověk poslouchal „měšténina krajiny té“ (tělesný rozum) a „pásł na jeho poli vepře“ (čili zabýval se ve své mysli pouze hmotnými věcmi a snažil se uspokojovat své tělesné vášně a touhy), tak jeho duše cítila pořád hlad, protože jí nikdo nedával jíst, protože tento způsob života jí neumožňoval pociťovat Lásku.

Verš 17: Přišed pak sám k sobě, řekl: Jak mnozí nájemníci u otce mého hojnost mají chleba, a já hladem mru! Tento trvalý hlad po Lásce přinutí, aby opustil „měšténina krajiny té“, čili aby se nenechával nadále ovládat tělesným rozumem a začne hledat duchovní poznání, což je řešeno tím výrokem: **Přišed pak sám k sobě**. Během tohoto duchovního hledání zjistí, že existuje otec (Bůh-Stvořitel), že lidé, kteří jsou přítomni u Boha, jsou šťastni, protože mají dostatek „chleba“, to znamená Lásky a že lidé, kteří jsou daleko od Boha, „mrrou hlady“, to znamená – žijí bez Lásky.

Verš 18: Vstana, půjdu k otci svému, a dím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, . Když člověk začne být přesvědčen o existenci Boha a duchovního světa, tak začne měnit způsob svého života, čili „vstane“ a začne praktikovat činnosti, které mu umožní přiblížit se Bohu a duchovnímu světu. Může začít číst duchovní knihy, začne meditovat, začne pomáhat lidem, to znamená: „půjde k otci svému.“ Během této duchovní praxe se mu začne otvírat duchovní zrak a člověk zjistí, jak jeho předchozí život byl antiduchovní a proti Bohu, to znamená: „a dím jemu: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou,“.

Verš 19: Aniž jsem hoden více slouiti synem tvým. Učiň mne jako jednoho z nájemníků svých. Toto je velice významný verš, tento verš popisuje bod obratu. Tento verš přesně ukazuje, co jsme si vysvětlovali na posledních dvou seminářích, čili proč museli Adam a Eva být vyhnáni z ráje a proč lidé této

planety země jsou Bohu nejmilejší. Během své duchovní praxe a během svého přibližování k Bohu člověk nezjistí, že jeho život byl antiduchovní a protibožský, ale zjistí, že byl absolutně antiduchovní a byl absolutně protibožský, že člověk žil po dlouho dobu naprosto v rozporu s duchovními principy a žil v naprosté oddělenosti od Boha a od lidí okolo sebe. Proto je uvedeno: „Aniž jsem hoden více slouti synem tvým.“ Ale to se muselo stát, aby se vyvinula osobnost s absolutním pocitem oddělené existence. Když se však tento pocit absolutně oddělené existence vyvine, teprve potom je člověk Bohem pobízen, aby se s Ním znovu sjednotil, tak jako spousta duchovních bytostí žije v trvalé přítomnosti Boha a to je uvedeno ve výroku: „Učiň mne jako jednoho z nájemníků tvých.“

Verš 20: I vstav, šel k otci svému. A když ještě opodál byl, uzřel jej otec jeho, a milosrdenstvím byv hnut, příběh, padl na šíji jeho, a políbil ho. Když člověk vytrvale a vážně provádí svou duchovní praxi a pozvedá své vědomí a svou mysl k Bohu, nemusí se dostat ještě do nějakých vysokých duchovních oblastí, kde sídlí Bůh (čili jeho pravé Já), ale Bůh sám vyjde tomuto člověku naproti (víte, jak se říká: Člověk udělá jeden krok k Bohu a Bůh udělá pět kroků k člověku, tak to platí), protože Bůh člověka miluje nepochopitelně velkou Láskou. Takže člověk, když tím, že zahájil svou cestu k Bohu, udělal Bohu takovou radost, že již na počátku jeho duchovní cesty ho Bůh navštíví, ukáže se mu a dá mu pocítit Lásku, kterou k němu cítí, čili „přiběhne, padne mu na šíji a políbí ho“. Člověk, který zažije tuto zkušenost s Bohem, je již trvale ztracen pro tento svět a nepřestane se duchovně namáhat, dokud se nedostane do Boží přítomnosti.

Verš 21: I řekl jemu syn: Otče, zhřešil jsem proti nebi a před tebou, aniž jsem hoden více slouti synem tvým. V tomto verši 21 se opakují výroky z veršů 18 a 19. Ale ve verších 18 a 19 tyto výroky člověk konstatuje na základě svého dosaženého myšlenkového poznání, že pochopil na základě duchovních principů nebo na základě určitého duchovního poznání, jak jeho dosavadní způsob života byl antiduchovní a antibožský, ale zde, v tomto verši 21 je tento výrok konstatován znovu, ale člověkem, který zažil aspoň jednou kontakt s Bohem a uvědomuje si Jeho kvalitu (Boha) a svou vlastní nedokonalost. Tento bezprostřední kontakt s Bohem může člověk dosáhnout ještě zde na Zemi v tomto fyzickém těle, ale to se podaří pouze velice málo lidem. Většina lidí zažívá toto setkání s Bohem až po smrti svého fyzického těla, v duchovním světě.

Verš 22: I řekl otec služebníkům svým: Přineste to rouchu první, a oblecte jej, a dejte prsten na ruku jeho a obuv na nohy. Duše, která našla odvahu a sestoupila na tuto planetu Zemi, kde se dostala do podmínek, které jsou v naprostém rozporu s duchovním světem, kde zažila naprostou odloučenost od

Boha (čili od Lásky a Štěstí), ale kde si vyvinula emoční tělo (osobnost), které v sobě obsahuje pocit naprosté odloučenosti, čili pocit naprosté samostatnosti a která potom začala pátrat po Bohu a hledala Boha, dokud Ho nenašla, ta po smrti svého fyzického těla, když vstoupí do duchovního světa, obdrží nové duchovní tělo („to roucho první“), které bude mít takovou kvalitu, že bude schopno v sobě obsáhnout daleko větší duchovní Sílu z Boha, než duchovní těla bytostí, které tuto trnitou cestu na planetě Zemi neabsolvovaly. Tato duše dostane takovou podobu a označení, že všechny bytosti v duchovním světě budou vědět, že je to duše, která je v největší blízkosti u Boha, kterou oni ještě nemají (čili „dostane prsten“). Tato duše se bude moci pohybovat po všech úrovních stvoření, což není umožněno duším, které neprodělaly svůj vývoj na planetě Zemi (čili „dostane obuv na nohy“).

Verš 23: A přivedouce to tele tučné, zabíte, a hodujíce, bud'me veseli. Tento verš 23 doplňuje předcházející verš 22 o velice důležitou informaci. Stačí trochu rozumět symbolice a smysl tohoto verše bude jasný. Co to znamená: „Přivedouce to tele tučné, zabíte, a hodujíce, bud'me veseli?“ Říkal jsem vám, že když chápete duchovní symboliku zvěrokruhu, tak, jak vám zde vysvětluji, tak vám to musí být jasné. Tele je mládě krávy a kráva souvisí s Býkem a když jsme hovořili v 18.semináři o znamení Býka, řekli jsme si, že Býk představuje schopnost projevit Lásku nebo-li tvůrčí energii. To znamená, že duše, která absolvovala svůj duchovní vývoj na planetě Zemi, dostane od Boha „velmi tučné tele“, jinými slovy: bude Bohem obdařena naprosto mimořádnou tvůrčí Mocí, díky níž se stane naprosto Bohupodobni, kterou nemají ostatní tvůrčí bytosti v duchovním světě. Protože tele je mládě od krávy (mladost), je tento stav, kdy duše obdrží tuto mimořádnou tvůrčí Moc, zcela mladý, čili nový. To souvisí se stavem, který se jmenuje v Bibli Nový Jeruzalém. Před vznikem této planety Země a před zrozením Ježíše Krista tato možnost neexistovala (dostat toto „tučné tele“). Zabití tohoto telete představuje symbolický proces, kdy Bůh tuto mimořádnou tvůrčí Moc vyčlenil ze Sebe sama a vloží Ji do této duše. To, že v duchovním světě nastane všeobecné veselí, je způsobeno tím, že vlastně dochází k procesu, o kterém jsem dnes hovořil, že z původně jediného Boha vznikne další nový Bůh, což bude mít blahodárné účinky pro celý duchovní svět a jeho obyvatele.

Verš 24: Nebo tento syn můj byl mrtev, a ožil; byl se ztratil, a nalezen jest. I počali veseli býti. Tento verš znovu popisuje to, co jsme si říkali u verše 19. Touto mimořádnou a naprosto Bohu rovnou tvůrčí Moc nemůže obdržet žádná jiná duše než ta, která se inkarnuje na planetu Zemi, kde duchovně zemře, čili naprosto ztratí spojení s duchovním světem a Bohem a potom se vlastním úsilím k Němu vrátí zpět. Stejný význam jako tento verš, má výrok Ježíše Krista: V nebi je větší radost nad jedním hříšníkem, který začal činit pokání, než nad 99 spravedlivými, kteří nikdy pokání nepotřebovali.

Verš 25: Byl pak syn jeho starší na poli. A jda, když se přibližoval k domu, uslyšel zpívání a hluk veselících se. Stačí si představit duchovní bytosti, které nikdy neopustily duchovní svět a působily a tvořily pouze „na poli“ duchovního světa. Během svého pobytu v duchovním světě, když se dostanou do větší blízkosti Boží přítomnosti (to znamená, „když se přibližují k domu“), začnou tušit, že existuje duchovní stav, který umožňuje zažívat větší duchovní blaženost, než ta, ve které se momentálně nacházejí.

Verš 26: I povolav jednoho ze služebníků, otázel se, co by to bylo. Když tyto duchovní bytosti začaly tušit tento nový vysoký duchovní stav, začaly se vyptávat Boží Moudrosti (to je „jeden služebník“, protože Bůh má několik služebníků – Moudrost, Vůle, Láska), co je to za stav a v čem spočívá.

Verš 27: A on řekl jemu: Bratr tvůj přišel, i zabil otec tvůj tučné tele, že ho zdravého přijal. Když se tyto duchovní bytosti začaly vyptávat, odhalila jim Boží Moudrost, že vznikl nový duchovní stav, nový duchovní svět a nové duchovní bytosti, které jsou naprosto rovnocenné s Bohem a tím pádem mají mimořádnou tvůrčí Moc, kterou obdržely od Boha („tučné tele“) a že to jsou bytosti, které kdysi žily ve hmotě a teď se vrátily do duchovního světa (tím je míněno: „že ho zdravého přijal“).

Verš 28: I rozhněval se, a nechtěl vjíti. Otec pak jeho vyšed, prosil ho. Když se to tyto duchovní bytosti, které se celou dobu své existence nacházely v duchovním světě, dozvěděly, bylo jim to líto, že nemají takovou blízkost k Bohu, jako tyto nové duchovní bytosti, a dokonce některé začaly ochabovat v Lásce k Bohu. Důsledkem toho nechtěly vstoupit do tohoto nového duchovního světa (Nového Jeruzaléma), protože bylo pro ně nemyslitelné, aby žily ve světě, kde mají větší Moc bytosti, které žily kdysi ve hmotě, kde byly zbaveny veškeré duchovní Moci a tím pádem byly proti těmto původním duchovním bytostem mín než nic. Čili jak to říkal Ježíš: První budou poslední a poslední budou první. Ale Bůh je lákal do tohoto nového duchovního světa, protože věděl, že v tomto duchovním světě se i ony promění do nového stavu právě pomocí těchto nových duchovních bytostí.

Verš 29: A on odpověděl, řekl otcí: Aj, tolik let let sloužím tobě, a nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil, avšak nikdy jsi mi nedal kozelce, abych s přátely svými vesel pobyl. Tyto duchovní bytosti, které nikdy nesestoupily do hmotného světa, pořád nedokázaly pochopit, že po celou svou existenci dodržovaly Boží Vůli (jak říká výrok: „nikdy jsem přikázání tvého nepřestoupil“), ale co to mělo právě za následek, že nikdy neporušily Boží Vůli? To mělo za následek to, že nikdy neobdržely kozelce. Co to je kozelec? Kozoroh. A co to je Kozoroh? Vědomí vnějšku nebo také hmotné bytí. Takže

když ony neustále dodržovaly Boží Vůli a byly v souladu s Bohem, tak nemohli dostat kozelce, čili koza představuje znamení Kozoroha a víme, že Kozoroh je vědomí hmotné existence, čili jinými slovy: tím, že neustále dodržovali Boží Vůli, nemuseli sestoupit do hrubohmotného světa, kde by se mohli „veselit se svými přáteli“, čili uspokojovat své tělesné touhy a vášně. To jsou ti vaši přátelé, se kterými se chcete veselit („pobýt s nimi“). Takže nedokázali pochopit na základě toho, proč nemají tak vysoké postavení, jako tyto nové duchovní bytosti. Vciťte se do nich. Oni byli neustále u Boha, neustále plnili Boží Vůli, nikdy ve hmotě tím pádem nemohli být, nemohli zažít na vlastní zkušenost a na vlastní kůži různé choutky a teď najednou zjistí, že tady jsou nějaké bytosti, které žily v té hmotě, dělali různé prasárny a najednou mají v tom duchovním světě větší postavení, než ony.

Verš 30: Ale když syn tvůj tento, kterýž prožral statek tvůj s nevěstkami, přišel, zabils jemu to tele tučné. Pořád nedokázali pochopit, že duchové, kteří nechali sestoupit své duše do hmotného světa, čímž ztratili veškerou duchovní Moc a schopnosti, po nějakou dobu naprosto holdovali svým tělesně-zvířecím vášním, pudům (to znamená: „prožral statek tvůj s nevěstkami“), a když se vrátili zpět do duchovního světa, tak je Bůh obdařil mimořádnou tvůrčí Mocí a učinil z nich bytosti Sobě rovné.

Verš 31: A on řekl jemu: Synu, ty vždycky se mnou jsi, a všechny věci mé jsou tvé. Bůh těmto duchovním bytostem musel vysvětlit, že tím, že neustále existovali v duchovním světě v Jeho blízkosti a dodržovali stále Jeho Vůli, tak nikdy nemohli plně rozvinout svou Individualitu a samostatnost. A tím pádem přes ně působil samotný Bůh a oni jako kdyby vlastně neexistovali. A tím pádem nebylo možné plně sdílet Lásku mezi dvěma samostatně existujícími bytostmi. To je obsaženo ve výroku: „a všechny věci mé jsou tvé.“ Protože tím, že oni byli neustále u Boha a neustále plnili Jeho Vůli, tak to jako kdyby byly jenom ruce Boha, takže vlastně všechno konal Bůh („všecky věci mé jsou tvé“), ale tím pádem to byly bytosti, které byly jakoby součástí Boha, takže Bůh nemohl plně sdílet Svoji Lásku, protože v podstatě byl Sám.

Verš 32: Ale veseliti a radovati se náleželo. Nebo bratr tvůj tento byl mrtev, a ožil; ztracen byl, a nalezen jest. Ale duchovní svět a Bůh se začal radovat, protože tím, že některé duchovní bytosti nechaly sestoupit své duše do hmotného světa, čímž duchovně umřely, to znamená: naprosto ztratily spojení s Bohem, po nějakou dobu žily bez vědomí Boha, čímž vypěstovaly lidskou osobnost, ve které byl obsažen pocit oddělenosti od Boha a tím pádem pocit samostatnosti a potom se vlastním úsilím vrátily k Bohu, tím došlo k tomu, že Bůh mohl skrze tyto bytosti sám ze Sebe stvořit nové samostatné Bohy (protože On jim dal to „tučné tele“, čili stejnou tvůrčí Moc, jakou měl On sám) a tím Mu

bylo umožněno plně sdílet Svoji Lásku a tím pádem zintenzivňovat Svou vlastní Životnost.

To je celá duchovní podstata příběhu o marnotratném synovi a viděli jste, že je to to samé, co jsem vysvětloval v posledním semináři a v úvodu dnešního semináře. Zde vidíte, že pokud někdo nezná ty duchovní principy, nemůže porozumět tomuto symbolickému popisu v Bibli. Dovedete si představit něj. klasického dogmatického křesťana, že by tomu příběhu rozuměl tímhle způsobem? A hlavně si uvědomujete, jakou to má mimořádnou hodnotu – žít na této Zemi a snažit se poznat Boha, protože potom můžete dostat to „tučné tele“. A váš starší bratr to nebude chápat, jak je to možné.

Úryvek z knihy Návrat ze zítřka od Georga C. Ritchieho:

Tato knížečka je velice cenná v jednom bodě. Toto je zkušenost pana Ritchieho, to byl americký student medicíny, který v průběhu 2. světové války dostal těžký zápal plic a měl prožitek klinické smrti a na tom prožitku je cenná jedna věc, že ten prožitek klinické smrti měl dost dlouhý a on tam prožil pobyt na různých úrovních v duchovním světě.

Jestli někdo četl od R. Moodyho – Život po životě, tak ti lidé, kteří prodělali klinickou smrt, popisovali vždycky jen krátký prožitek, kdy se dostali většinou jen do té fáze, kdy se jim zjevila světelná Bytost, kdežto on prožil to, že ta světelná Bytost ho provedla různými úrovněmi duch. světa. Nebudu to číst samozřejmě celé, přečtu jen tu pasáž, o čem my zde hovoříme, protože pro někoho to může být nepředstavitelné, když říkám, že je jeden Kristus a tento Kristus ze Sebe vyčleňuje Své jednotlivé tvůrčí schopnosti, čili jednotlivé Syny Boží, které jsem nazval – individuální Kristy. Takže vidíte, že i člověk, který měl bezprostřední zkušenost, neví, co to znamená, že Bůh je jeden a současně je těch Bohů mnoho.

Ukážeme si situaci, kdy on zemřel a většina lidí, když zemře, tak vlastně vůbec neví, že jsou mrtví, protože jsou normálně při vědomí atd., akorát mu bylo strašně divné, že potkával lidi, začal je oslovovat a nikdo na něho nereagoval, tak mu začalo něco docházet, že něco není v pořádku, tak se vrátil zpět do nemocnice, odkud vyšel a tam našel svoje mrtvé tělo a na základě toho zjistil, že vlastně zemřel:

...“Šel jsem znovu neúnavně dál, zastavoval jsem se, studoval tváře a odvracel se; osamělost, kterou jsem už pocítil v neznámém městě, se změnila v rostoucí paniku. Byl jsem odříznut od styku s lidmi, od tělesnosti tohoto pozemského světa a snad dokonce od vlastní totožnosti. Měla-li osoba na posteli světlé vlasy, či byla tlustá, rychle jsem spěchal dál. V tlumeném světle noční lampy však nebylo pokaždé možné všechno rozpoznat. Bylo to beznadějně. Opřel jsem se o stěnu, už jsem si dokonce zvykl, že jsem stěnami volně procházel, ale opírat se o stěnu bylo mým zvykem a znovu jsem začal hledat nějaké zvláštní znamení, které

by mně v tom množství spících dvacetiletých vojáků odlišovalo. Někaké znaménko na tváři, či rukou, bradavice či jizva? Prsten, fíha! Samozřejmě, černý onyxový ovál se zlatou sovou. Proč jsem na to nepomyslel hned? Budu muset začít znovu od místnosti, kde ležel chlapec, který se mi zdál podobný. Začal jsem tedy zase tam, kde jsem byl dříve..“.

Takže on začal procházet ty jednotlivé pokoje a díval se na ta těla, jestli náhodou některé to tělo nemá ten prsten.

...“Spící muži, bdící muži, vystrašení muži, nudící se muži a nikde prsten se sovou. V jednom pokojíku mladý muž plakal, snad se mu stýskalo, mnozí z nás plakali, když si mysleli, že o tom nikdo neví, zvlášť kolem svátků. V další ložnici nikdo, postel nebyla povlečena. Trhl jsem sebou. Lekl jsem se. Zde byl někdo v posteli, ale přes hlavu měl potažené prostěradlo. Pouze ruce ležely mimo ně. Ruce byly divně strnulé a rovné, nepřírozeně ležící dlaněmi dolů. Na třetím prstu levé ruky prsten se zlatou sovou na oválu onyxu. Potom jsem se hrnul k němu s očima upřenýma na ruku, bylo na ní něco pro mne děsivého. V tlumeném nočním světle jsem viděl, že byla příliš bílá a příliš hladká. Kde jsem takovou ruku viděl? V tom jsem si vzpomněl? Takhle přece ležel děda v rakvi. Uskočil jsem ke dveřím, muž v této posteli byl mrtvý. Pocítil jsem stejný odpor jako posledně, když jsem se octl před mrtvolou. Ale jestliže to je můj prsten, potom jsem to byl já. Byla to ode mne odtržená část, co tedy leželo pod prostěradlem? Znamenalo to, že jsem ...(a poprvé během celého toho zážitku se začalo slovo smrt objevovat ve spojení se vším, co se dělo). Ale já jsem přece nebyl mrtvý! Jak jsem mohl být mrtvý a současně být tak při vědomí? Přemýšlel jsem. Hledal jsem v paměti. Smrt přece byla něco jiného, smrt, prostě jsem to nevěděl, spletl jsem se, já jsem byl bdělý, jen bez těla, ve kterém jsem dosud žil. Hmatal jsem po prostěradle a snažil jsem je stáhnout, pokoušel jsem se odhalit tu postavu na posteli, jenže všechna moje snaha ani nehnula vzduchem. Naprosto zoufalý jsem nakonec klesl vedle postele, nebo lépe, učinil jsem tak v duchu, mé vlastní tělo leželo vedle, jenže bylo tak daleko, jako bychom byli na dvou různých planetách. Byla toto smrt? Odstrčení jedné části bytosti od jejího zbytku? Nebyl jsem si jist.

Světlo v místnosti se začalo měnit. Uvědomil jsem si, že se rozjasňovalo. Jas byl mnohem větší než dříve. Podíval jsem se na noční lampu na nočním stolku, jediná patnáctiwatová žárovka nemohla vydávat tolik světla.. Překvapeně jsem pozoroval, že světla stále přibývalo. Přicházelo to odněkud a přitom se zdálo být všude současně. Ani všechny žárovky světa nedokázaly vytvořit tolik světla. Bylo nemožné jasno. Bylo to světlo jako milión svařovacích hořáků najednou. Do údivu se dostala prozaická myšlenka, která pravděpodobně vycházela ze znalosti s přípravy: Jak mohu být rád, že nemám fyziologické oči. Myslel jsem si: Toto světlo by zničilo sítnici v několika vteřinách. Ne, opravil jsem se. Nikoliv světlo, On. Je příliš jasný, než aby bylo možné na Něj pohlédnout. Nebo teď už jsem viděl, že to nebylo světlo, ale Muž, který vstoupil do místnosti. Spíše Muž ze Světla a ač mi to nešlo na rozum stejně jako nepopsatelná intenzita jasu, který utvářel Jeho postavu.a současně se v mé mysli utvářel rozkaz, jakoby sám od

sebe: Vstaň. Slova přicházela z mého nitra, ale přitom měla sílu, jakou mé myšlenky nikdy neměly. Vyskočil jsem na nohy a jak jsem tak učinil, nabyl jsem překvapivé jistoty: Jsi v přítomnosti Syna Božího. Opět se ve mně zrodila představa, jakoby sama od sebe, ale nikoliv jako myšlenka či úvaha. Bylo to jako poznání, náhlé a úplné vědění. Věděl jsem o Něm i jiné skutečnosti, například, že byl nejdokonalejší lidskou bytostí, se kterou jsem se setkal. A jestliže to byl Syn Boží, pak Jeho jméno bylo Ježíš. Ale toto nebyl Ježíš z knížek nedělní školy. Tamten byl vlídný, laskavý, plný porozumění, ale tento Muž byl Síla sama. Starší než čas a přesto současnější než kdokoliv, koho jsem potkal. Ale nejdůležitější bylo, že se stejnou podivnou vnitřní jistotou jsem věděl, že tento Muž mne má rád. Proudila z Něj obrovská Síla, ale ještě větší Moc, která proudila z Jeho přítomnosti, bezvýhradná, úžasná Láska. Láska, přesahující nejodvážnější představy, které jsem kdy měl. Tato Láska věděla o všech mých nelaskavých hnutích a o trápení, které jsem zbytečně způsobil nevlastní matce, můj nezkrotný temperament, smyslné představy, které se vymykaly mé kontrole, všechny nízké, sobecké pohnutky ode dne mého narození. To vše On věděl a přesto mne přijal a miloval takového, jaký jsem byl. Říkám-li, že o mně věděl všechno, myslím to doslova, protože to bylo přímo vidět. Zároveň z Jeho zářící přítomnosti (chci-li o tom hovořit, musím obojí popisovat odděleně, i když to probíhalo současně) vstupovala do místnosti každá jednotlivá epizoda mého dosavadního života. Všechno, co se kolem mne udalo, bylo prostě zde plně v dohledu, zároveň jakoby se vše odehrávalo v jednom okamžiku současně. Nebylo mi jasné, jak je to možné, překonalo to všechnu dosavadní zkušenost, přitom byl stále viditelný malý jednolůžkový pokojíček, zato kolem dokola byly jako nástěnné obrazy, jenže to nebyly obrazy, postavy byly trojrozměrné, pohybovaly se, mluvily a žily...“

On (světelná Bytost) mu tam potom začal klást otázku: Co jsi udělal se svým životem? A on Mu začal vysvětlovat, jak se stal skautem, jak dostal odznak za Bobříka odvahy, ale pořád cítil, že to není ono, co ta světelná Bytost chce slyšet. Až nakonec pochopil, že ta světelná Bytost se ho ptá, jestli pochopil, že nejdůležitější v životě je Láska. A potom ho začal provádět jednotlivými úrovněmi a ta světelná Bytost ho přivedla na takovou planinu, kde bylo plno bytostí, které se nenáviděly, různě se praly mezi sebou a chtěly se pozabíjet:

...“Tady jsem však viděl, že existuje ještě spousta jiných. Bytosti byly zapleteny do svých nenávistí, hněvu, urážek, pomstychtivosti, ale i smyslnosti a choutek. Hroznější než kopance a hryzáni byly sexuální nevázanosti, jimiž se snažili oddávat s posedlou náruživostí. Všude kolem mne se odehrávaly marné pokusy o orgie, o nichž se nikdy nikomu ani nezdálo. Takže říci, zda zklamaný řev, slyšitelný ze všech stran, tvořily skutečné zvuky, nebo to jen byly výboje zoufalých myšlenek, v tom netělesném světě to zřejmě bylo jedno. Jakákoliv myšlenka totiž byla hned všem ostatním viditelná a srozumitelná dokonaleji, než by dokázala slova a rychleji než zvuk, jež by je nesl. Nejčastější vyměňované myšlenky se týkaly minulosti ve vztahu k přítomnosti. Vždyť jsem ti to říkal,

vždyť jsem to věděl, což jsem tě nevaroval? Jekot ozvěny přeskakující do kvílení. Opět jsem v tom všem začal poznávat své vlastní myšlení. Vždyť jsem to byl já, můj vlastní hlas, spravedlivý, nositel vyznamenání, pravidelný návštěvník kostela, protože mi bylo jen 20 let, nevznikl u mne nějaký stav závislosti tělesné, jak jsem mohl vidět na zoufalých, tísnících se žíznivě kolem barového pultu. Jenže v tom jekotu plném nenávisti a nevhodné chlubitosti jsem velmi dobře slyšel sám sebe, ale ani nyní z Bytosti, již jsem následoval, nevyšlo odsouzení. Jen soucit nad nešťastnou bytostí, nad kterou pukalo srdce. Bylo naprosto zřejmé, že v těchto smutných místech je všechny nepoutá Jeho Vůle, co jiného je tedy tam drželo? Proč zcela prostě každý z nich nevstal a neodešel? Nemohl jsem to pochopit. Proč bytost mlácená mužem se vzteky zkřivenou tváří prostě neodešla? Nebo proč mladá žena neodešla od jiné, která do ní šíleně dorážela svými neskutečnými pěstmi? Vždyť ve skutečnosti žádný z těchto zběsilců nemohl své oběti zadržet. Zdánlivě jim nic nebránilo, aby prostě šly od sebe, pokud ovšem tomu není tak, že v této oblasti netělesných bytostí prostě neexistuje žádné soukromí. V náhlém úletu jsem uvažoval, jaké by to bylo, kdybych musel věčně žít tam, kde moje nejsvobodnější myšlenky jsou zcela veřejné... (to je přesně to, jak píše Bible: ...a tam si o vás i všichni vrabci na střeše všechno budou cvrkat)... ,kde nic není možné skrývat a předstírat, kdo jsem, jen být to, co skutečně jsem. Jak nesnesitelné. Ačkoliv na tom budou jednou všichni stejní. Je chabá útěcha v tom, že vidím druhé stejně odporné jako vidím sám sebe. Nakonec by nám nezbylo nic jiného než vzájemně po sobě stříkat jedem, snad to bylo vysvětlení pro všechno, co se dělo na této ohavné pláni. Snad si všichni ti tvorové zde v průběhu věků či vteřin vyhledávali společnost jiných, kteří překypovali pýchou a nenávistí stejně jako oni a tak vlastně vytvářeli společnost zdánlivě stejně založených. Asi to nebyl Ježíš, kdo je opustil, asi to byli oni sami, kteří utíkali před Světlem, které jim odhalovalo jejich temnoty, nebo byli skutečně tak opuštěni, jak se to zprvu zdálo? Jak jsem se rozhlížel nad širou plání, hemžící se do sebe zaklesnutými bytostmi, začal jsem vidět ještě něco jiného. Jako pocit jsem to vnímal takřka od začátku, přesahovalo to však zprvu moje schopnosti pochopení. Nyní jsem však již byl schopen pochopit něco, co mě zasáhlo do samé podstaty mé bytosti. Nad celou nešťastnou plání se vznášely postavy, které jakoby byly utkány ze Světla. Možná to byl oslňující jas a jejich velikost, která mi bránila, abych je poznal, ale teď se moje oči přizpůsobily, takže jsem je viděl. Poznal jsem, že tyto obrovské postavy se nad těmi malými tvory sklánějí a snad s nimi dokonce i mluví, byli to andělé, tyto zářící bytosti? Bylo Světlo vedle mne také andělem? Myšlenka, která se mi v lazaretním pokoji tak vryla do mysli, však zněla: Jsi v přítomnosti Syna Božího. Bylo možné, že každý z těch ostatních zemřelých, bídný a nehodný, jako já, se těšil z Jeho přítomnosti? Ve světě, v němž zcela zřejmě prostor a čas se neřídí pozemskými zákony, proč On nemohl stát vedle jednoho každého tak, jak stál vedle mne? Nevěděl jsem a nevím. Vše, co jsem jasně viděl, bylo, že nikdo z těchto návštěvníků na této smutné pláni nebyl opuštěn. Někdo byl vedle nich, dával na

ne pozor a pomáhal jim. Stejně tak zřejmé bylo i to, že nikdo z nich o tom nevěděl. Ježíš, či Jeho andělé (a to jsou ti jednotliví Synové Boží, to jsou ty jednotlivé individuální kristovské Bytosti, které se jsou vyzářeny z toho jednoho Krista a každý ten individuální Kristus patří k jednomu člověku) k nim hovořili, ale oni to určitě nemohli slyšet. Proud zloby a nenávisti, který vycházel z jejich srdcí byl totiž nepřetržitý. Jejich oči slídově hledaly další bytosti jen proto, aby je mohly pokořit. Pro mne nyní už nebylo nemožné nevnímat úžasné drama, které se odehrávalo na celé pláni. Současně jsem si uvědomil, že ač jsem ty zářící Bytosti viděl celou dobu, vědomě jsem je nezaznamenal, ač se to nezdálo možné prohlédnout vším zrakem. Ježíš jakoby mi v tom okamžiku ukázal jen tolik, kolik jsem byl schopen vidět. Všechna místa, která jsme dosud navštívili, oživovaly světelné Bytosti. Byly přítomny v ulicích, v továrnách, v domech, dokonce i v tom nevládném baru, kde jejich přítomnost vyjma mne nikdo necítil. (A teď to je důležité:) A opět mi náhle bylo dáno poznat společné vysvětlení všech scén, jež jsem až dosud viděl. Byla to nepřipravenost k poznání Ježíše, pak tělesná žádost, touha po věcech, sebeláska a další a další vstoupily Jeho Světlu do cesty. To všechno brání člověku, aby si uvědomoval tu světelnou Bytost.“

Chtěl jsem to jen zde přečíst, abyste si na tomto praktickém příkladě opravdu uvědomili, že to, o čem si zde vykládáme, a což je důležitá věc a my jsme to nazvali – Duch svatý, že z původního jednoho jediného Boha-Stvořitele (z Krista) jsou vyzářeny jednotlivé individuální duchovní části (individuální Kristové) a každý tento individuální Kristus-Boží Syn (a on je všechny dohromady nazýval Ježíšem) patří k jednomu člověku a sídlí v jeho duši.

Vrátíme se zpět k astrotheologii. Nyní, když jsme si popsali základní význam jednotlivých znamení zvěrokruhu z duchovního hlediska, ukážeme si, jak tyto poznatky můžeme uchopit a použít je k rozvíjení dalšího poznání.

Dva pohledy na počáteční znamení zvěrokruhu:

Když jsme hovořili o znamení Berana, které představuje duchovní Individualitu (jednotlivého Syna Božího), říkal jsem, že ve zvěrokruhu existují dvě znamení, na které můžeme pohlížet jako na počáteční znamení zvěrokruhu.

První pohled je ten, že počáteční znamení zvěrokruhu je znamení Lva. A já doufám, že to všichni, kteří jsme zde, už ví, proč. Lev představuje samotný střed Života (Boha), v tomto středu, jinými slovy: v srdci se nalézá Zdroj veškeré tvůrčí Energie, která je to samé, co nazýváme Láska. A protože Život není nic jiného než tvůrčí proces Boha, nemůžeme začít náš postup zvěrokruhem nikde jinde, než právě ve znamení, které představuje Zdroj, ze kterého Bůh čerpá Svou tvůrčí energii pro Svoji tvorbu. Z toho vyplývá, že hybnou silou veškerého konání a tvorby u Boha je Láska.

Druhý pohled na to, které znamení je počáteční ve zvěrokruhu, je následující:

Dnes jsme si řekli, že Láska, tedy Bůh, aby nezanikl, musí vytvořit podmínky, aby mohlo dojít ke sdílení Lásky. Láska bez možnosti sdílení je nemyslitelná. Proto veškerý tvůrčí proces, který je motivován Láskou a současně tato Láska je i samotnou tvůrčí Energií, směřuje k tomu, aby z původní jediné živé Bytosti (z Boha) vznikly další živé Bytosti, které umožní proces sdílení Lásky. Jak tento proces probíhá, jsme si dnes ve stručnosti řekli a potom ještě potvrdili příběhem o marnotratném synovi.

Když tedy Bůh vytvoří samostatné a individuální duše (mysle) a potom individuální a samostatného života schopná těla (uvědomte si, že některá těla nejsou schopná vést samostatný život, pouze v nějakém stavu a některé druhy živočichů jako je hmyz nebo ryby žijí v nějakém hejnu, které se zdá, jakoby to byla jedna živá bytost) a tedy když Bůh vytvoří takové hmotné tělo, vloží do něho část sám sebe, přesněji řečeno: některou Svoji tvůrčí schopnost, čili toho jednotlivého Syna Božího. Tvůrčí Duch, kterému říkáme Kristus (Bůh-Stvořitel) v Sobě obsahuje nekonečné množství tvůrčích vlastností, ale na počátku jsou všechny v jednotě, takže nejsou poznatelné a jako kdyby neexistovaly. Je to to samé jako Slunce, které je Zdrojem nekonečného počtu slunečních paprsků, ale dokud není paprsek ze Slunce vyzařen, tak nikdo o něm neví a to je to samé, jako kdyby neexistoval.

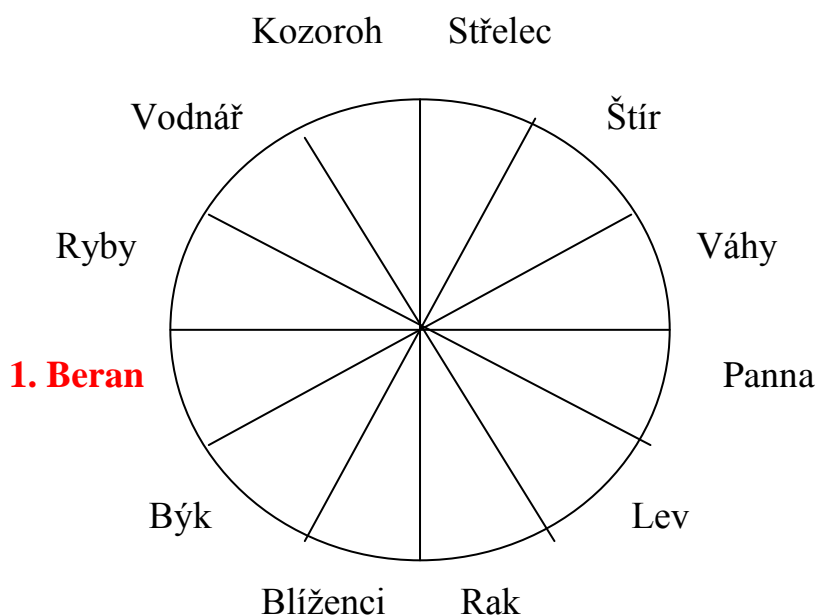
A tato tvůrčí vlastnost Boha-Stvořitele, kterou vloží do určitého vhodného těla, je naprosto neopakovatelnou, specifickou individuální kvalitou. my jsme si tuto určitou tvůrčí vlastnost z Boha-Stvořitele nazvali duchovní Individualitou, nebo-li individuálním Kristem nebo-li Synem Božím, nebo-li Duchem Svatým. Tuto duchovní Individualitu představuje znamení Berana.

Znázornění druhého pohledu na počáteční znamení zvěrokruhu (od zn. Berana):

Protože tedy Bůh směřuje ve svém tvůrčím úsilí k tomu, aby ze Sebe vytvářel živé Bytosti, které mají neopakovatelnou specifickou individuální kvalitu, budeme znamení Berana brát jako počáteční znamení zvěrokruhu vždy, když chceme popisovat něco, co má svou neopakovatelnou, specifickou individuální kvalitu, ať je to nějaká živá bytost, věc, událost nebo nějaký princip. Chápejte, že se opravdu můžete dívat na počátek zvěrokruhu dvěma způsoby. První je, že je to Lev, protože Lev je Zdroj veškeré tvůrčí Energie (veškeré tvorby) a Život není nic jiného než tvorba. Ale druhá věc je taková, že Život chce neustále zvětšovat Svoji Lásku a chce Lásku sdílet, takže musí být více živých Bytostí a každá živá Bytost je obdařena neopakovatelnou tvůrčí kvalitou z tohoto Boha-Stvořitele, takže Beran nám popisuje vždycky nějakou specifickou individuální neopakovatelnou kvalitu a my samozřejmě zvěrokruh a horoskop používáme k čemu? No k popisu něčeho specifického, individuálního, čemu chceme porozumět a chceme to popsat. Proto bereme Berana vždycky jako 1. znamení zvěrokruhu. Z tohoto důvodu se v astrologii znamení Berana bere vždy jako počáteční znamení zvěrokruhu, protože horoskop slouží k popisu

nějaké neopakovatelné specifické individuální skutečnosti. A my tento druhý pohled (Berana jako počáteční znamení zvěrokruhu) použijeme k tomu, abychom si odhalili, jaké existují vztahy mezi jednotlivými znameními zvěrokruhu.

Umístíme si zvěrokruh tak, aby se znamení Berana nacházelo na levé straně. V astrologii se vždy počátek, ať je to první znamení zvěrokruhu (tedy Beran) nebo první astrologický dům (tzv. Ascendent) dává na levou stranu. Proč? Protože Slunce, jakožto vládce znamení Lva symbolizuje srdce – Lásku, čili Boha. A na severní polokouli, abychom viděli Slunce během celého dne, musíme být otočení směrem k jihu a tím pádem máte východ (východní strana - počátek dne) na levé straně:

Jiný důvod: Levá strana je strana, kde se nachází srdce a my víme, že naše Individualita (znamení Berana) je nám dána Bohem-Stvořitelem, tedy Láskou (srdcem). Proto v duchovním světě má východní směr důležitý význam, protože je to směr, který vede k Bohu.

Když si umístíme znamení Berana na levou stranu, věnujme pozornost dvěma znameními a sice těm znameními, které se nachází před Beranem a znamení, které se nachází za Beranem:

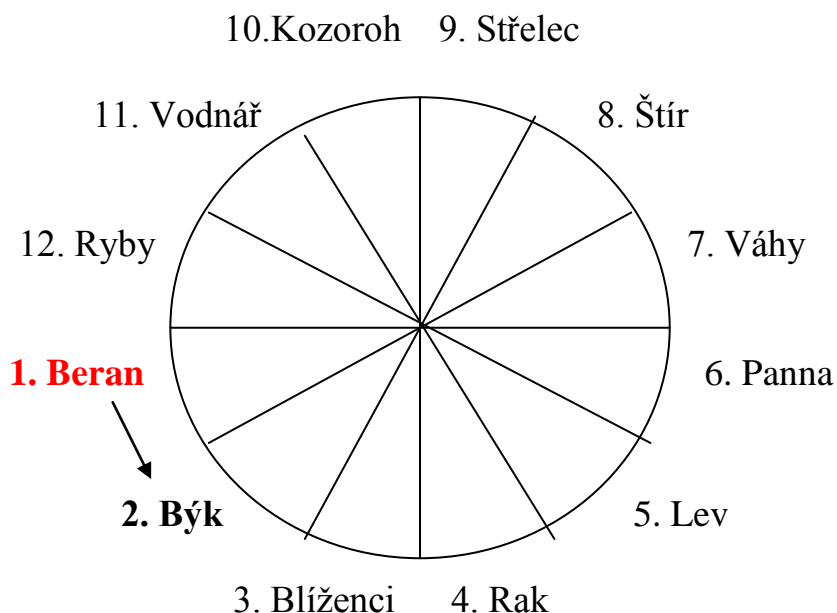
Před Beranem se nachází znamení Ryb a za Beranem se nachází znamení Býka. Tato skutečnost nám pomůže vysvětlit, jaký je rozdíl mezi pohybem ve zvěrokruhu ve směru proti hodinovým ručičkám a ve směru hodinových ručiček. Pomocí tohoto si vysvětlíme rozdílnou kvalitu těchto směrů. A to už právě můžeme používat prakticky, protože jestliže známe duchovní významy

jednotlivých znamení zvěrokruhu, tak si tímto způsobem můžeme pomoci rozvíjet další poznatky. A toto poznání, jaký je rozdíl, když se pohybujeme zvěrokruhem směrem proti směru hodinových ručiček a ve směru hodinových ručiček, astrologové neznají. Oni možná něco tuší, ale neví to přesně. Ale nám to samotný zvěrokruh může odhalit.

Z našich seminářů už víme, že znamení Býka je znamení, které v sobě obsahuje živel země a kvalitu Lásky. Živel země představuje proces zviditelňování nebo-li působení směrem ven a kvalita Lásky je to samé jako tvořit nebo-li pracovat. **Takže výsledné působení znamení Býka je zviditelňování Lásky nebo-li tvůrčí činnost, která přináší hmatatelné výsledky.** A protože znamení Býka se nachází za znamením Berana, čili ve směru proti hodinovým ručičkám, dostáváme velice důležitý závěr a sice:

Každý přechod z jakéhokoliv znamení zvěrokruhu do následujícího znamení ve směru proti hodinovým ručičkám nese kvalitu Býka, to znamená kvalitu zviditelňování Lásky. A protože znamení ve zvěrokruhu následují po 30° (protože kruh má 360° a máme 12 znamení, tedy $360:12=30$) docházíme k závěru, že úhel 30° proti směru hodinových ručiček má kvalitu Býka, tedy zviditelňování Lásky nebo-li tvůrčí činnosti, která přináší hmatatelné výsledky:

Směr proti směru hodinových ručiček - Směr zviditelňování Lásky (tvůrčí činnosti): (působení směrem ven)

Dali jsme si na levou stranu znamení Berana, což představuje nějakou individuální kvalitu a touto individuální kvalitou je celý zvěrokruh. Nyní budeme posuzovat, o čem je zvěrokruh. Máme zde nějaký objekt a tento objekt

jsme si dali (protože Beran je počátek) na levou stranu a teď jsme si řekli: Já jsem zvěrokruh a mám neopakovatelnou kvalitu.

Za počátečním znamením Berana je znamení Býka a my víme, jakou má Býk kvalitu a to nám říká (protože Býk je 30° proti směru hodinových ručiček), že kvalitu Býka má každý přechod 30° (ve směru proti směru hodinových ručiček). Přechod z Berana do Býka má tedy kvalitu Býka, přechod z Býka do Blíženců má také kvalitu Býka, přechod Blíženců do Raka má také kvalitu Býka, čili úhel 30° (v tomto směru) nese kvalitu Býka.

To, co jsem vám nyní vysvětlil, je příčinou toho, že když jsem v listopadu loňského roku začal vysvětlovat význam jednotlivých znamení zvěrokruhu tak, jak jdou za sebou proti směru hodinových ručiček počínaje Lvem, říkal jsem, že je to životní proces, při kterém Bůh zviditelňuje Svoji Lásku nebo-li provádí Svoji tvůrčí činnost, která přináší viditelné a hmatatelné výsledky.

Rozumíte tomu? Máte zde zvěrokruh, představte si, že zvěrokruh je nějaká bytost a my jsme si dali Berana jako první znamení, protože Beran je individuální kvalita. Čili já jsem neopakovatelná, specifická záležitost, já jsem zvěrokruh. A nyní se budeme snažit začít odhalovat jeho kvality. Toto vám říká (Beran na Ascendentu): Já jsem někdo jedinečný. A po 30° (ve směru proti hodinovým ručičkám) se stávám někým, kdo projevuje navenek svoji Lásku (tvořivost). To znamená, že po 30° tento „jedinečný“ (Beran) nám říká, že se dostává do fáze, kdy projevuje svoji Lásku, protože každá věc, každá individualita musí provádět nějaký životní styl, musí se projevovat nějakou činností. A protože tento „já jsem jedinečný“ začne provádět životní styl po 30° (když se posouvá vždy o 30°), tak tento úhel má pořád stejnou kvalitu – kvalitu zn. Býka. Je to přesně to, co jsme dělali posledního půl roku. Jaký vede individualita (určitý jedinec) životní styl? No vede nějaký životní styl. Jaký vede životní styl Býk? Blíženecký. Jaký vede životní styl Blíženec? Rakovský. Jaký vede živ. styl Rak? Lvovský. Proto jsme říkali, že emoční bytí utváří stav srdce, že tvůrce (Lev) vede takový životní styl, že začne projevovat (utvářet) projevování Moudrosti (Panna). Projevování Moudrosti to je takový životní styl, že začne zabydlovat mysl myšlenkami (Váhy). Chápete? To bylo dáno tím, že už jsem věděl dopředu, že 30° (ve směru proti hodinovým ručičkám) nese kvalitu Býka, čili projevit se nějakou tvůrčí činností navenek. Těchto 30° má pořád tuto kvalitu Býka, že se projevuje nějaká činnost, ale Býk se projevuje tvůrčí činností – intelektem, intelekt (Blíženci) se projevuje takovou tvůrčí činností, že vytváří emoční bytí (Rak), emoční bytí provádí takovou činnost, že vytváří stav srdce (Lev), stav srdce vytváří takovou činnost, že začne zjevovat Moudrost (Panna), zjevování Moudrosti vytváří takovou činnost, že začnou v mysli vznikat nějaké myšlenky (Váhy), mysl provádí takovou činnost, že začne vytvářet nějaké emoční touhy (Štír), emoční touhy vytváří takovou činnost, že začnou vytvářet ideály (Střelec; když se s někým dobře pomiluješ, tak si začneš tu ženu hned idealizovat), ideál pracuje tak, že se snaží zhmotnit (Kozoroh), a říkali jsme si, že hmotná skutečnost se projevuje činností tak, že

nutí mysl myslet, přemýšlet (Vodnář), přemýšlení se zjevuje takovou činností, že se začne vytvářet emoční pocit z Moudrosti, vzniká víra (Ryby) a víra se projevuje takovou činností, že si začne uvědomovat, kdo vlastně je, že se něčím stane, čemu věří, tím se stává (Beran). A když se něčím stane, tak vede nějaký životní styl (Býk) a životný styl se projevuje tak, že vytváří intelekt (Blíženci) atd.

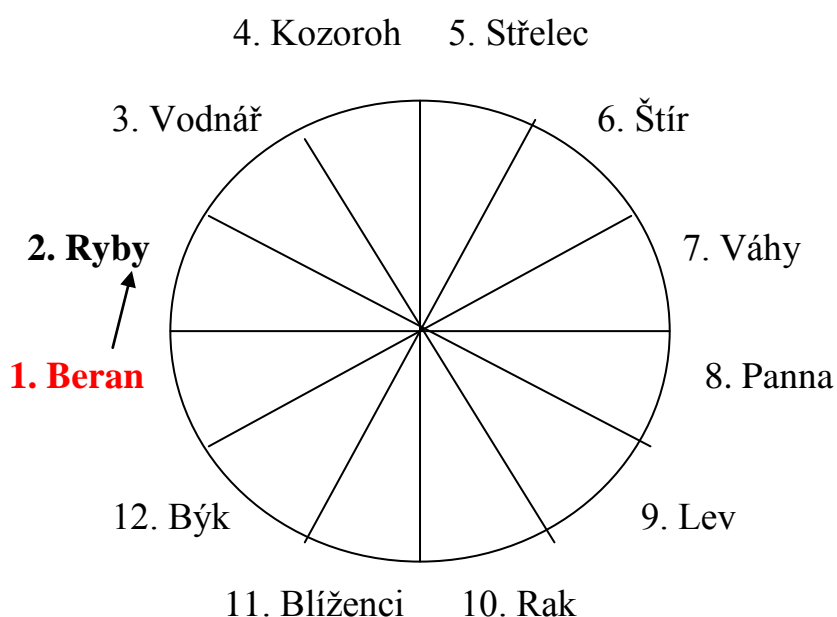
Když pochopíte tento mechanismus, tak začnete dokonale rozumět životu. Tehdy zjistíte, že opravdu zvěrokruh můžete používat k tomu, abyste pochopili jakoukoliv věc, která existuje.

Směr ve směru hodinových ručiček -

Směr vnitřní Moudrosti:

(působení směrem dovnitř)

Nyní obraťme pozornost na znamení Ryb (opačný směr), které se nachází před znamením Berana, tedy ve směru hodinových ručiček:

My už víme, že znamení Ryb je spojením živlu vody a kvality Moudrosti, živel vody představuje emoce, ale hlavně, narozdíl od živlu země – působení směrem dovnitř. Moudrost představuje inteligenci, která rozumí Lásce. **Takže výsledné působení znamení Ryb je: Odhalování vnitřní nebo-li skryté Moudrosti.** A protože znamení Ryb se nachází před znamením Berana, čili ve směru hodinových ručiček, dostáváme další důležitý závěr:

Každý přechod z jakéhokoliv znamení zvěrokruhu do znamení předcházejícího ve směru hodinových ručiček nese kvalitu Ryb, to znamená

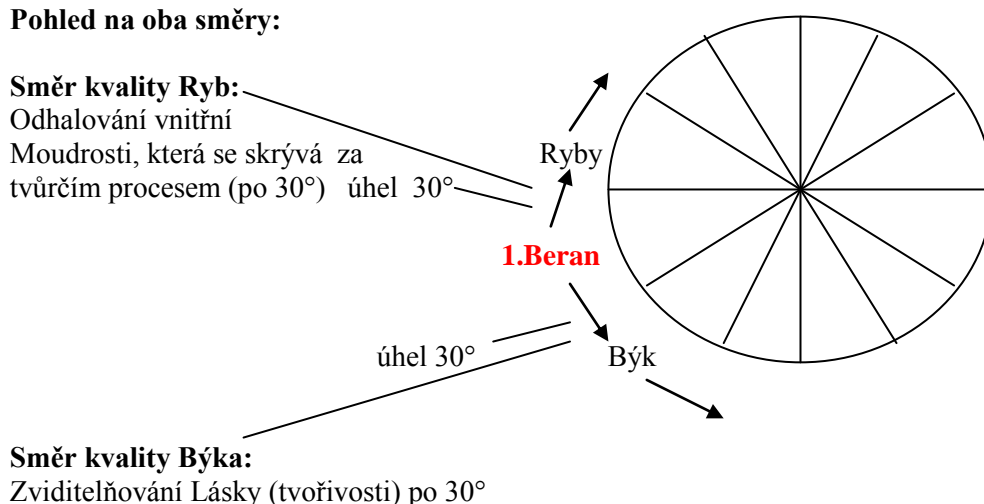
kvalitu odhalování vnitřní (skryté) Moudrosti. Jinými slovy: **Pohyb** zvěrokruhem ve směru hodinových ručiček ukazuje a odhaluje vnitřní Moudrost, která se ukrývá za veškerou viditelnou tvorbou a viditelným stvořením.

A jak už bylo řečeno, že dvě znamení svírají mezi sebou úhel 30° , má ve zvěrokruhu úhel 30° ve směru hodinových ručiček kvalitu znamení Ryb, čili odhalování vnitřní Moudrosti.

Pohled na oba směry:

Směr kvality Ryb:

Odhalování vnitřní Moudrosti, která se skrývá za tvůrčím procesem (po 30°) úhel 30°

Směr kvality Býka:

Zviditelňování Lásky (tvůrivosti) po 30°

Zde si vysvětlíme další důležitou skutečnost. Z našich seminářů už víme, že muž představuje tvůrčího Ducha, který je představován živlem ohně, kdežto žena představuje duši (mysl), která je představována živlem vzduchu.

Co z toho vyplývá? Zapamatujte si, když budeme brát aspekt bytí: Řekli jsme si, že aspekt bytí je Váhy (myšlenkové bytí), Kozoroh (fyzické bytí), Beran (duchovní bytí), Rak (emoční bytí). A když chceme posuzovat nějakou existenci něčeho, tak vždycky uvažujeme znamení Beran, Váhy, Kozoroh, Rak, ano?

Beran - je existence duchovní Individuality (MUŽ)

Váhy - myšlenkové bytí (ŽENA)

Kozoroh - je hmotné, vnější bytí

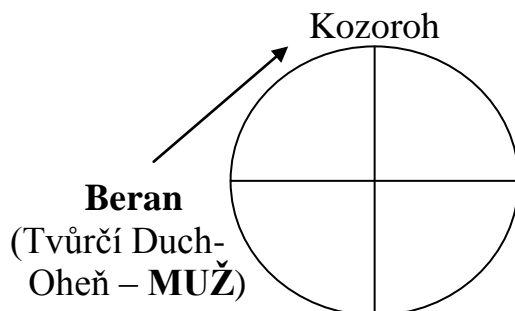
Rak - je emoční (niterné) bytí.

A když pochopíte (a to je velice důležitý princip), že muž souvisí v první řadě s ohněm (s tvůrčím Duchem), kdežto žena souvisí s duší (s myslí) a to je vzduch. Vzpomeňte si, když jsme brali čtyři úrovně bytí:

Individualita (Beran) má v kvadratuře – 90° Kozoroha (hmotné bytí), takže každá Individualita se snaží projevit nějakým bytím ve hmotě, každá Individualita něco ve hmotě projevuje.

Muž:

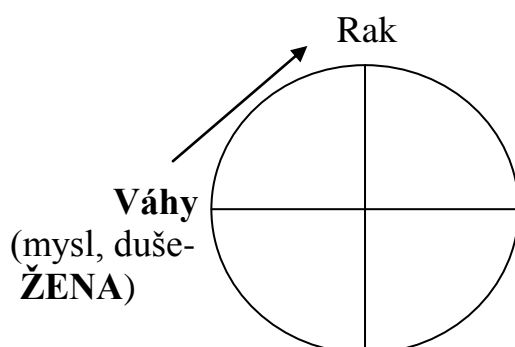
Řekli jsme si, že muž (Beran – oheň) je naladěný na tvůrčího Ducha a 90° od Berana je Kozoroh:

Co projevuje ve hmotě muž? Jak se ve hmotě manifestuje? Kozorohem. Muž se ve hmotě projevuje v první řadě vnímáním hmotné reality. Muž se projevuje silně hmotným vědomím a proto např. co bude muž obdivovat na ženě? Duši? Jistěže ne, protože muž se orientuje na povrch, to je duchovní princip. Tvůrčí Duch, to je samotný střed, on se může projevit jediným způsobem, a to, že směřuje ze Sebe směrem ven, on už nemá kam jít, když je samotný střed, hlouběji už nemůže jít, takže muž, protože to je bytost, která v sobě má zvýšenou duchovní podstatu, tak má potřebu expandovat směrem ven, proto mají muži silné vědomí, silné vnímání vnějšku, hmoty, proto se v hospodě pořád baví o politice, jak je uspořádán svět atd., takže uvědomte si, že muž má základní potřebu projevovat se směrem ven.

Žena:

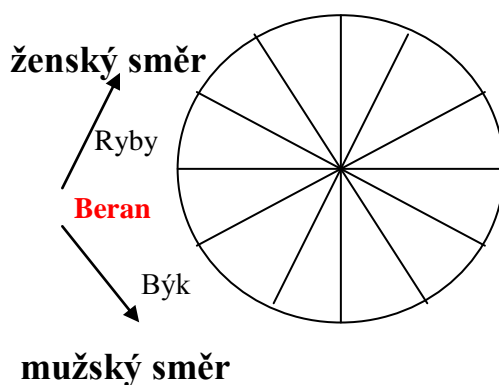
Žena, protože její podstata je duševní, takže si dáme mysl (Váhy) na levou stranu, čili budeme posuzovat ženskou individualitu:

A co mají Váhy (myšlenkové bytí) jako pravý úhel? Raka. A co je Rak? Emoční bytí. Co projevuje nejsilněji navenek žena? Emoční bytí. Rak v astrologii znamená domov, rodinu. O čem se pořád ženy baví? O tom, co doma uvařily, o dětech, o rodině. Chlapi se baví o světě, o hmotě, o politice, kdežto ženy se

pořád baví o rodině a o žaludku (protože Rak představuje také žaludek). Z toho vám zvěrokruh ukazuje důležité věci. Muž a žena nejsou stejné bytosti.

Žena svět vnímá vždycky emočně. Žena vždycky vnímá to pozadí, to vnitřní, kdežto muž se hodně orientuje na povrch, takže muž se vždycky snaží na ženě vnímat její fyzično, kdežto žena vždycky na muži vnímá, co z něho cítí a jaký má z něho dojem. Muž se snaží projevit navenek svým vědomím a svým hmotným bytím, kdežto žena se snaží projevit navenek svým nitrem a svojí emotivitou a vnímá svět skrze oči emotivity. Takže muž usiluje o to, aby se prosadil ve vnějším, hmotném světě (Kozoroh), kdežto žena usiluje o to, aby se prosadila ve vnitřním, emočním světě (Rak). A to říkám z jednoho prostého důvodu: **Býk je živel země a chce se v něm prosadit kdo? Muž. Ryby jsou jaký živel? Voda. A chce se v něm prosadit kdo? Žena. Takže směr (proti směru hodinových ručiček) je mužský a směr ve směru hodinových ručiček je ženský:**

Individualita, která směřuje (a se chce projevit) vodou (nitrem, emotivně), je žena, kdežto Individualita, která se chce prosadit vnějším způsobem (a ve světě) je muž.

Takže vidíme, že Býk je zemské znamení, které představuje vnějšek, kdežto Ryby jsou vodní znamení, které představují nitro. Z toho vyplývá, že směr proti směru hodinovým ručičkám je směr mužský a tíhnou ho projevovat muži, kdežto směr ve směru hodinových ručiček je ženský a tíhnou ho projevovat ženy.

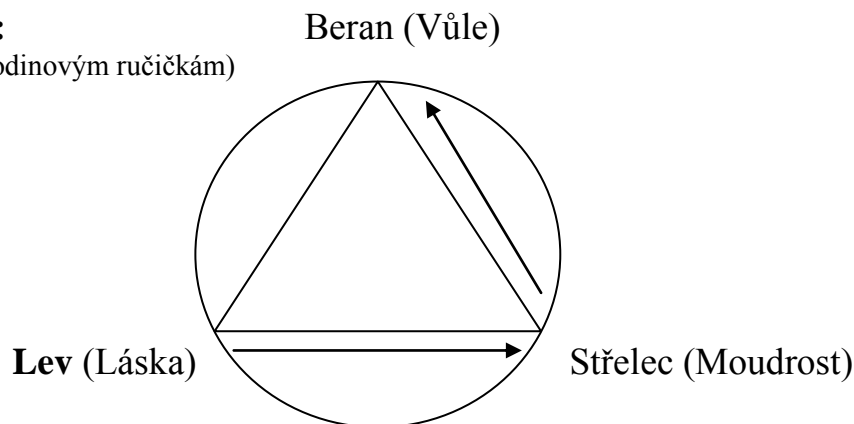
Muž – představitel (symbol) Moudrosti, žena – představitelka Lásky:

Dále víme, že muži představují z duchovního hlediska Moudrost, kdežto ženy představují z duchovního hlediska Lásku. To je také další důležitý duchovní moment. Muž představuje Moudrost a žena představuje Lásku. Znovu si jenom potvrdíme, že tento jeden směr je mužský a druhý je mužský.

Když si vezmeme tři ohnivé znamení, které představují Ducha, tak víme, že Duch má tři kvality: Lásku, Moudrost a Vůli.

Postup muže:

(ve směru proti hodinovým ručičkám)

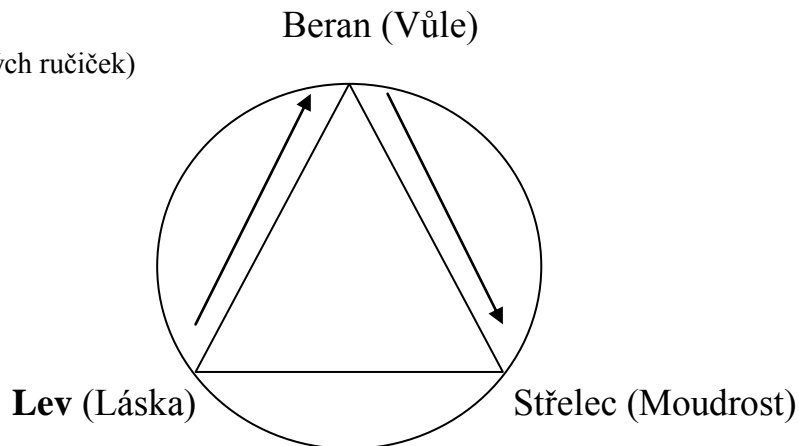

Muž, když cítí Lásku (nebo jinými slovy Lásku a tvořivost je jedno a to samé) neboli tvůrčí impuls, tak se jako v prvním kroku obrací na Moudrost, on si to všechno promyslí a teprve potom pomocí své Vůle to uskutečňuje. Takže vidíte, že opravdu tento směr je mužský.

Kdežto žena postupuje v životě úplně jinak, přesně naopak:

Postup ženy:

(ve směru hodinových ručiček)

Žena, když cítí v životě Lásku nebo-li tvůrčí impuls, tak to okamžitě uskuteční a potom teprve zjišťuje, v čem to bylo moudré, nebo svými zkušenostmi zjišťuje, jestli to vůbec bylo moudré.

Rozumíte, protože muž je Moudrost, kdežto žena je Lásku. Takže když žena cítí Lásku, (protože ona je Lásku) tak to okamžitě realizuje a potom zjišťuje zkušenostmi, jestli to bylo moudré nebo ne. Kdežto muž, když cítí tvůrčí impuls, tak hned se obrací na Moudrost, která je mu vlastní a potom teprve, až si to promyslí a uzná to za rozumné, tak to uskuteční (pomocí Vůle). Takže vidíte, že

tímto směrem proti směru hodinových ručiček postupují muži, kdežto přesně naopak (ve směru hodinových ručiček) postupují ženy. A to je znovu potvrzení toho, že jeden směr je mužský a druhý směr je ženský.

Shrnutí: Když se podíváme na zvěrokruh a dáme si znamení Berana na levou stranu jako 1.znamení (a my víme, proč je Beran první znamení), zjistíme, že před Beranem ve směru hodinových ručiček (čili ve směru, ke kterému tíhnou ženy) se nachází znamení Ryb, které souvisí s Moudrostí a emocemi, kdežto za znamením Berana a tedy ve směru proti směru hodinových ručiček, ke kterému tíhnou muži, se nachází znamení Býka, které souvisí s Láskou, tvořivostí a vnějškem. Co nám tím zvěrokruh odhaluje?

Život je tvůrčí proces, při kterém se muž, který představuje Moudrost, snaží naučit projevovat navenek čím dál více Lásky nebo-li tvořivosti. Muž, protože jeho silnější stránkou je Moudrost, tak právě proto muž souvisí s tímto směrem, který odpovídá Býku (a Býk je projevování Lásky), takže život je tvůrčí proces, při kterém muž (bytost, která má silnou Moudrost) se učí čím dál více navenek projevovat Lásku. A proto (protože Láska je to samé jako tvořivost) jsou muži obdařeni i větší fyzickou silou, protože pokud mají projevovat svoji tvořivost (pracovitost), musí být obdařeni větší fyzickou silou. **Kdežto žena, která má v sobě dominantní Lásku, se snaží při tomto životním procesu (kdy postupuje ve směru hodinových ručiček) odhalovat čím dál více vnitřní Moudrosti, proto jsou ženy obdařeny větší jemností a citlivostí.** A to vám naprosto přesně vysvětluje, proč na různých duchovních přednáškách nebo různých duchovních akcích, které se zabývají Moudrostí, dotýkající se vnitřního, skrytého života, mají vždy převahu ženy. To je přesně tento důvod. Muži, protože jdou svým směrem (tvořivosti), si jdou v sobotu zahrát fotbal (jdou projevovat svoji tvořivost), kdežto ženský směr je odhalování vnitřní Moudrosti, proto na duchovních přednáškách či na různých duch. akcích v sobotu vidíte hlavně ženy, protože žena se ve svém životě snaží rozvíjet (a odhalovat) svoji vnitřní Moudrost, protože ona má více Lásky než Moudrosti, kdežto muž má více Moudrosti a méně Lásky, tak se snaží projevovat čím dál více Lásky (tvořivosti). Ženská přirozenost jakožto bytost Lásky cítí svou slabinu v Moudrosti, proto si ženy také říkají čarodějky, protože hledají Moudrost, která se skrývá za viditelným světem (to je láká). To je směr Ryb – odhalování vnitřní skryté Moudrosti.

Další důležitý fakt je ten, že v procesu, kdy se muž naučí projevovat navenek čím dál více Lásky, ho motivuje a pomáhá mu žena, protože ženě ta Láska je vlastní. Kdežto ženě v jejím procesu, při kterém se snaží odhalovat čím dál více Moudrosti, pomáhá a motivuje ji muž. A proto také v duchovních světech všichni ví, že partnerství mezi mužem a ženou symbolizuje sňatek mezi Láskou a Moudrostí a že u Boha došlo k tomuto sňatku beze zbytku, protože v Bohu se Láska a Moudrost stává jedním a tím samým, v Bohu je to sjednoceno.

Rozdílnost prožívání Božství u muže a ženy.

Řekli jsme si, že v mužích je více aktivnější duchovní složka (ohně) než duševní složka (vzduch). U žen je tomu přesně naopak. V ženách je více aktivnější duševní složka (vzduch) než duchovní složka (ohně).

Rovněž už víme, že duch představuje **jednotu** a duše představuje **vztah**. Musíme mít na mysli, že život je proces, při kterém živá bytost s určitou přirozeností musí rozvíjet tu část své bytosti, která je méně rozvinuta. To nám názorně ukazuje i zvěrokruh. Když si umístíme jako první znamení Berana, které představuje ducha čili mužství, bude ve zvěrokruhu přesně naproti, tedy sedmé v pořadí od Berana, znamení Váhy. Co to znamená? Víme, že protilehlá znamení spolu bezprostředně souvisí, tzn. obrazně řečeno jsou manželé. Muž, který má rozvinutější duchovní složku své bytosti, zažívá silně svou jednotu (individualitu). Proto musí rozvíjet především svou duševní složku, tedy vztahovost. Z toho vyplývá, že muž na své duchovní cestě se musí naučit vnímat Boha jako svého **partnera**. U žen je situace přesně opačná. Když si umístíme jako první znamení Váhy, které představuje duši čili ženství, bude ve zvěrokruhu přesně naproti, tedy sedmé v pořadí od Vah, znamení Berana. Žena, která má rozvinutější duševní složku své bytosti, zažívá silně vztahovost. Proto musí rozvíjet především svou duchovní složku, tedy jednotu (individualitu). Z toho vyplývá, že žena se na své duchovní cestě musí naučit vnímat svou **jednotu** s Bohem čili svou Božskou individualitu.

Když jsme si vysvětlovali posloupnost jednotlivých znamení ve směru proti hodinovým ručičkám, počínaje znaméním Lva, protože jsme se snažili pochopit tvůrčí proces, při kterém Bůh rozvíjí Sám Sebe (Svoji Lásku – tvořivost). Pokud si někdo dal tu námahu a snažil se pochopit duchovní význam jednotlivých znamení (jak jsme si zde vysvětlovali) a to, proč jdou za sebou tak, jak jdou, nebude pro něho problém si odhalit vnitřní Moudrost, která se ukrývá za veškerým tvůrčím úsilím Boha-Stvořitele, to znamená, že mu nebude dělat problém, aby si vysvětlil, proč určitému znamení předchází určité jiné znamení a tím pádem půjde ve směru hodinových ručiček a bude odhalovat vnitřní Moudrost.

My jsme si v podstatě půl roku vysvětlovali ten směr, který je mužské povahy. Proto vždycky Bůh-Stvořitel je Otec. A proto, když opačný směr je směr odhalování skryté Moudrosti, proto třeba i v tarotu je ta velekněžka (žena) atd., která ukazuje na vnitřní Moudrost, tedy je to ženská záležitost.

Směr odhalování vnitřní Moudrosti (od zn. Lva)

(-vysvětlení posloupnosti znamení po 30° ve směru hodinových ručiček):

Stručně si zkusme popsat vnitřní Moudrost, která se nám odhaluje, když postupujeme zvěrokruhem ve směru hodinových ručiček. Začneme opět u znamení Lva, který je sídlem Boží Lásky a tím pádem Boha samotného:

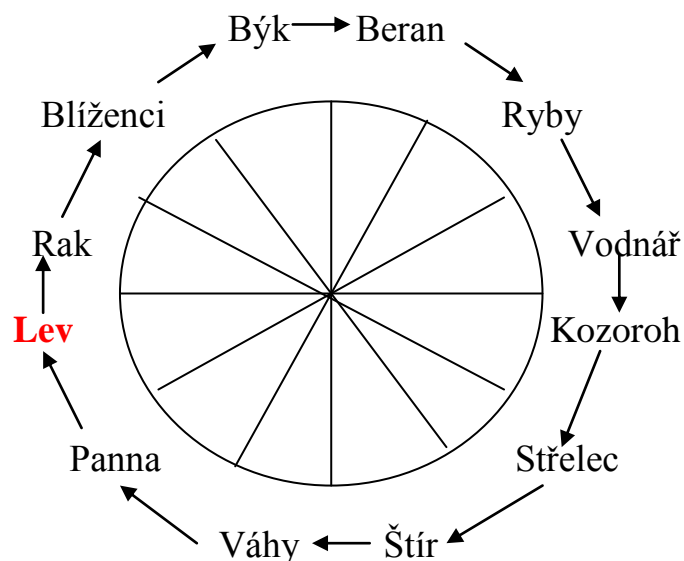
Čili je to přesně naopak. My jsme si totiž tyto dva směry (jestli si vzpomínáte) už vysvětlovali, když jsme brali zn. Vodnáře (v 15.semináři).

Na minulém semináři a dnes, když jsme postupovali proti směru hodinových ručiček a projevovali zjevování Lásky, jsme konstatovali, že tento přechod z Raka do Lva nám říká důležitý poznatek: Podle toho, jaké v sobě člověk zachovává emoce (podle toho, jaké má člověk své emoční bytí), toto emoční bytí začne vytvářet a projevovat se stavem srdce. Vzpomínáte si na to? Když se necítíte emočně dobře, tak dáváte Bohu-Tvůrci (který je v srdci) najevo, že Jeho tvorba je špatná, On se schová a jste bez Lásky. Když se cítíte emočně spokojeně, tak vaše emoce začnou vytvářet pohodu, nebo stav vašeho srdce, ve kterém se nachází Láska.

A když to uděláte opačně, tak jste vlastně objevili a odhalili vnitřní Moudrost tohoto procesu. Říkám: Je to jednoduchá úvaha: Vaše emoce vytvářejí stav vašeho srdce.

Přechod ze Lva do Raka:

Takže opačný postup (ze Lva do Raka) je ten, že podle toho, jak silně člověk zažívá ve svém srdci Boha (nebo-li Lásku), nebo jak silně pociťuje touhu tvořit (a chce tvořit), podle toho se dostavuje emoční prožívání jeho života:

To je ten opačný proces a to je ta odhalená Moudrost.

Jestliže člověk neprožívá ve svých emocích pozitivně svůj život, je to neklamný důkaz, že ve svém srdci nezažívá Boha-Lásku. Dále to znamená, že člověk, který ve

svých emocích neprožívá pozitivně svůj život, je to neklamný důkaz toho, že nevede tvůrčí život a že vše ve svém životě dělá pouze z povinnosti a z donucení. To je důležitý poznatek. To vám odhaluje těchto 30° ve směru hodinových ručiček, který má kvalitu Ryb, to je ta vnitřní Moudrost.

Další vnitřní Moudrost této první posloupnosti je, že znamení Lva symbolizuje Boha a speciálně Jeho Boží Lásku. A Boží Láska je v duchovní symbolice a nejenom v duch. symbolice, ale v životě symbolizována čím? Dítětem. Když se vám zdají sny o dítěti, tak to není sen o vašem fyzickém potomku, je to o vaší Lásce ve vašem srdci, o vaší tvůrčí Energii. A to je nejenom ve snech, ale to je i v životě. Proto se znamení Lva a 5.dům dává v astrologii do souvislosti s dětmi. Co jsem tím chtěl říct? Když si zde vysvětlujeme tuto vnitřní Moudrost a současně víme, že to je ženský směr, tak to můžeme ještě vztáhnout na takovou konkrétnější, praktičtější rovinu, a to vám vysvětluje, proč žena touží po dětech mnohem více než muž, nezapomeňte na to, že se pohybuje ve směru hodinových ručiček a tento směr je ženský a inklinují k němu hlavně ženy. Ženy se domnívají, že tím, že budou mít děti, budou lépe emočně prožívat svůj život. Čili žena vlastně si myslí, že když má děti, tak bude její emoční život naplněn. U ženy jsou děti důležitý činitel emoční spokojenosti v životě. Ale berte to, že to je projevení na té zevní rovině, ale ony by správně měly chápat to, že naše dítě je Láska v srdci a Tu by měly rozvíjet. Ale také vám to vysvětluje, proč fyzická žena si myslí, že plozením dětí uspokojí a naplní emočně svůj život.

Přechod Rak – Blíženci:

Je to další přechod (30°) ve směru hodinových ručiček, čili v tomto přechodu je zase ukryta nějaká vnitřní Moudrost.

Zase to berte nejdříve, jak jsme si řekli, když jsme postupovali v tom mužském směru: Řekli jsme si, že úroveň intelektu (který představují Blíženci) vytváří vaše emoční bytí. Řekli jsme si, že primitivní člověk nikdy nemůže mít složité emoční bytí, kdežto inteligentní člověk, který má vysoký intelekt, tak má složitější a rozmanitější emoční bytí, proto je schopen chodit do opery, číst knihy atd. A když se podíváte opačným směrem, tak objevíte vnitřní Moudrost:

Stav emočního bytí souvisí s určitým intelektem. To je odhalená Moudrost tohoto přechodu. **Čím více člověk chová pozitivní emoce a čím hlouběji proniká do svého nitra (Rak), tím lépe se u něho bude projevovat intelekt (Blíženci).** Všimněte si a to je obrovský paradox: Kdo je více napojen na Raka (na vnitřní bytí)? Ženy nebo muži? Takže ženy by měly mít větší intelekt než muži. A taky ho mají, ale když začnete chápat správnou definici intelektu. Jak jsem říkal: Intelekt (Blíženci – vzdušné znamení - vztahy) je intelligence, která ví, jak skrze vztahy naplnit Lásku nebo-li tvořivost. Nezapomeňte na tuto definici. **A s tím také souvisí to, že čím je člověk emočně citlivější, tím má také lepší paměť.** Když máte nějaké zážitky, které ve vás vyvolaly silný emoční dojem, tak se pamatují mnohem déle než ty, které jen osloví váš mozek. A to nám vysvětluje, proč jsou ženy inteligentnější než muži, protože mají větší citlivost, žijí ve větší hloubce než muži, čili jinými slovy: **proč díky své vrozené větší citlivosti dokážou mnohem lépe fungovat v partnerských vztazích než muži.** Stejně v tom vztahu to všechno řídí žena a ten muž ani o tom neví, protože ta žena ví mnohem lépe, jak v tom vztahu se má ta Láska naplnit.

Poznámka posluchače: Někdy.

J.P.: Já se nebavím o nějakým extréměch, ale principiálně.

A to, jak potom začnete pracovat se zvěrokruhem, tak to je to, jak začínáte aktivovat svoji duchovní mysl a tím, jak začnete aktivovat mysl, tak skrze ni začnete komunikovat s Bohem. Protože to, co si zde povídáme a vysvětlujeme, to je proces, při kterém se snažíte pochopit Boha, jak funguje. Tím pádem se zajímáte o Boha a On, když se někdo

o Něho zajímá a o Něm přemýšlí, tak On rád do toho vstupuje a rád k tomu řekne také to Své.

Přechod Blíženci – Býk:

My jsme si řekli, když jsme to brali původní směrem (proti směru hodinových ručiček), že podle toho, jak člověk dokáže navenek projevit svoji Lásku (tvořivost), podle toho se v něm začne utvářet příslušný intelekt. To je jednoduché: Když budete dělat v životě jednoduché činnosti (Býk), budete někde u pásu posunovat nějaké krabice, tak život nemá potřebu ve vás rozvíjet nějaký velký intelekt (Blíženci). Ale čím složitější projevujete činnost (tvořivost), tak život vás bude nutit, aby váš intelekt narůstal, abyste tuto náročnou činnost zvládli. To nám říká tento původní směr: Býk – projevování Lásky (tvořivosti) vytváří příslušný intelekt (Blíženci).

A když půjdete opačně – ve směru hodinových ručiček, tak **podle toho, jaký má člověk intelekt, podle toho projevuje určitou Lásku nebo-li tvořivost, nebo jinými slovy: vede určitý životní styl.** To znamená, že člověk, který svým životním stylem projevuje, že jsou pro něj nejdůležitější peníze a tělesné prožitky, dokazuje, že má velice slabý intelekt. **Člověk, který má vysoký intelekt, dokáže projevit navenek hodně Lásky a hodně tvořivosti.** Tady máte jasnou definici: **Intelekt se pozná podle toho, jaké množství Lásky a tvořivosti člověk projevuje.** To je jednoznačný důkaz o inteligenci člověka. Člověk, který ve svém životě neprojevuje Lásku a tvořivost, tímto ukazuje, že nemá žádný intelekt.

Ale zde ještě vždycky platí: **Změnou stavu svého srdce měníte svoje emoční bytí, změnou emočního bytí (jak v dobrém, tak ve zlém) měníte stav vašeho intelektu, změnou intelektu měníte vaši schopnost projevovat Lásku., čili změnou intelektu se změní i životní styl člověka.**

Poznámka: Já to nemám připraveno všechno, mám jen to, co jsem stihl, ale to už potom máte mustr, jak pokračovat dále.

Přechod Býk – Beran:

Když jsme šli tím původním směrem (od Berana k Býku), tak jsme si řekli, že podle toho, jakou má člověk duchovní Individualitu, podle toho se utváří jeho schopnost projevit Lásku a tvořivost, to je jasné, protože když vás Bůh obdaří určitou duchovní Individualitou, která má specifické tvůrčí kvality, tak samozřejmě projevujete jiný druh Lásky (jinou tvořivost) než jiný duch.

Skrytá Moudrost zní: **Jakou Láskou se člověk snaží projevit, nebo jaký vede životní styl, odhaluje tím, jaká duchovní Individualita v něm sídlí. Změnou životního stylu nebo změnou Lásky, kterou člověk projevuje, se změní i Individualita, která v něm sídlí. Co nám to chce říci? Podle toho, jakou člověk projevuje Lásku, podle toho, jakou tvořivostí se člověk projevuje navenek, to rozhoduje o tom, jaký Duch se v něm ubytuje. Jinými slovy: Nemusíte znát Boha, ale chovejte se jako Bůh a zákonitě musí do vás vstoupit Bůh a musíte se stát Bohem.** Čili: Co děláte a jak se chováte, tím se stanete. To je skrytá Moudrost.

Poznámka posluchače: Já jako bych s tím nesouhlasil, ale v zásadě je to souhlas. Je to udivený souhlas.

J.P.: Ano, je to tak, protože ty, kdybys něco neznal, ale začneš tak fungovat, tak se tím staneš.

Pokrač. poznámky posluchače: Všechny filozofie říkají, že základem všeho je etika, nějaké dodržování nějakých etických norem.

J.P.: Býk není o tom, že něco dodržuješ. Etika znamená, že už jsi něco pochopil, ale Býk je opravdu projevování tvořivosti (Lásky). Takže jakou Lásku projevuješ, tak takový Duch (taková Individualita) tě začne okupovat.

Přechod Beran – Ryby:

Řekli jsme si (v původní posloupnosti), že Ryby jsou emoční procit'ování Moudrosti nebo-li víra. Podle toho, jakou má člověk víru, tak tato víra začne vytvářet to, čím se stane, čím je (Beran). V co věříš, tím se staneš.

Opačný přechod nám říká: **Podle toho, kým jsi (Beran) a kým se cítíš (jakou Individualitou), podle toho automaticky v něco věříš (Ryby).** Pokud člověk je fyzickým člověkem, tak věří jenom v hmotné věci. Člověk, který se už prožívá jako duchovní Bytost, tak věří v duchovní věci a duchovní Moudrost ho emočně rozvibrovává. Kdežto člověk, který se zažívá jako fyzická bytost, toho nejvíce rozechvěje moudrost, která se týká hmotného světa., čili věří jenom ve hmotu. Čili: **Změň sám sebe a změní se i tvoje víra.** Jinými slovy: **Víra je důsledkem toho, kým jsi.** Každý člověk věří v něco jiného.

Přechod Ryby – Vodnář:

Tady jsme si řekli (v opačném postupu), že podle toho, jak člověk přemýšlí a o čem přemýšlí, to začne vytvářet jeho víru. Vodnář je naše schopnost pracovat v mysli, čili přemýšlet. Takže podle toho, s čím pracuje jeho mysl, to začne utvářet jeho víru.

Ale zase směr ve směru hodinových ručiček nám odhaluje vnitřní Moudrost tohoto přechodu: **Čemu člověk věří (Ryby), o tom přemýšlí (Vodnář).** Nebo: **Změň víru a začneš i jinak přemýšlet.**

Přechod Vodnář – Kozoroh:

Řekli jsme si (v původním přechodu), že Kozoroh čili určité hmotné bytí nutí člověka přemýšlet určitým způsobem. Když má někdo na sobě ženské tělo, tak je nucen přemýšlet jinak, než když má na sobě mužské tělo, čili hmota nutí člověka přemýšlet určitým způsobem. Když žijete v prostředí, kde vás drtí ekonomický tlak, tak jste nuceni přemýšlet o penězích a o práci. Když jste finančně zaopatřeni a peníze nepotřebujete, tak přemýšlíte o něčem jiném.

Ale vnitřní Moudrost tohoto přechodu říká: **Změňte přemýšlení a změní se i vaše hmotné okolnosti. Začněte jinak myslet a váš svět bude hned jiný.**

Přechod Kozoroh – Střelec:

Řekli jsme si, že Střelec je idealizace, že se člověk sjednotí s určitou ideou a tato idea je pro vás nejsilnější, protože vy jste ji přijali za svou. Takže v původním přechodu: Jestliže se někdo sjednotí s určitou ideou, nebo přijme určitou ideu za svou, tak to automaticky začne vytvářet určité hmotné okolnosti a podmínky, aby se tato idea projevila v hmotné realitě. Vy nezhmotňujete ve svém životě všechno, pouze to, co odpovídá vaší ideji, se kterou jste se sjednotili. Čili něco si zidealizovat chápeme tak, že z mnoha a mnoha různých idejí jsem jednu ideu vzal za svou a že jsem se s ní sjednotil, to je proces idealizace a pouze s tou ideou (Moudrostí), se kterou jsem se sjednotil, tak pouze to se začne v mém životě zhmotňovat.

Opačný postup: **Začněte ve hmotě projevovat jiné skutečnosti a zákonitě se změní váš ideál. Začnete se tím pádem automaticky ztotožňovat s jinou ideou.** Jinými slovy: **Začněte zhmotňovat v životě něco jiného a změní se Moudrost (Duch Moudrosti), která začne ve vás přebývat.**

Přechod ze Střelce do Štíra:

Řekli jsme si v původním přechodu (ve Štíru), že ta činnost, která v nás vyvolává nejsilnější emoční pocity (reakce) a Štír je princip touhy a touha není nic jiného, než že emočně reagujete na Lásku a procit'ujete Ji, tak touha ve vás vyvolává určitý ideál, čili na základě toho, jak pociťujete Lásku nebo jak pociťujete určitou tvůrčí činnost a jaký z toho

máte pocit (z této tvůrčí činnosti), tak na základě toho do vás vstupuje určitá duchovní Moudrost.

Když se na to podíváme z pohledu přechodu Střelce do Štíra: **Změňte svůj ideál, začněte se ztotožňovat s jinou Moudrostí a automaticky se ve vás změní i vaše touhy, začnete úplně jinak reagovat na jiný druh Lásky.**

Přechod ze Štíra do Vah:

A tady si můžeme představit to čarodějnictví žen: Řekli jsme si, že Váhy jsou myšlenkové bytí. A podle toho, jaké člověk nechává existovat ve své mysli myšlenky, tak podle toho v něm začnou vznikat touhy. Podle toho, jaké máte myšlenky ve své mysli, tyto myšlenky začnou automaticky projevovat svůj životní styl tím, že začnou ve vás vytvářet touhy.

A jinými slovy, když to budete brát ve směru hodinových ručiček: **Podle toho, jaké v sobě cítíte touhy, podle toho se naplňuje vaše mysl určitými myšlenkami.** Ale protože jsme si řekli, že mysl, to je vždycky vztahová záležitost a že myšlenky nemůžou existovat bez vztahu, tak proto jsou Váhy také partnerské bytí. A zde vidíte další strategii žen (protože to je ženský směr): **Nejenom že podle toho, jaké v sobě nechává člověk touhy, tak podle toho začnou existovat v jeho mysli myšlenky, ale ženy také ví, že jaký bude sex, takové bude partnerství.** To je také další tajná moudrost, kterou mají ženy. Protože mezi touhy patří mimo jiné sexualita. Takže ženy také instinktivně ví, že jaká bude touha, taková bude mysl a tedy jaký bude sex, takové bude manželství. Takže ženy používají třeba nevědomky, ale to je jejich přirozenost, že sex je jejich zbraň, pomocí kterého ovlivňují svého partnera.

Přechod Váhy – Panna:

Dále jsme si řekli, že podle toho, jak se zjevuje Moudrost (protože Panna je zjevování, projevoování a zviditelňování Moudrosti) a podle toho, jakou člověk vyhledává Moudrost, tak to vytváří jeho myšlenkové bytí nebo jinými slovy: Podle toho, jakou potravu si zjeví, tak podle toho se zaplní jeho mysl určitými myšlenkami.

V opačném směru to můžeme chápat zase naopak (skrytá Moudrost spočívá v tomto): **Změň obsah své mysli, změň své myšlenky a začne se ti odhalovat jiná Moudrost.** Anebo ještě jinak: **Změň partnera a začne se ti zjevovat jiná Moudrost.** Takže ženy, které chtějí, aby se jim odhalilo co nejvíce moudrosti, tak často mění partnery.

Přechod Panna – Lev:

Zde jsme si řekli, když jsme začínali u tohoto tvůrčího procesu u Lva (Boží Lásky), že Bůh, pokud chce tvořit, tak první, co udělá, tak začne zjevovat Svoji Moudrost. Pokud chce někdo cestovat, tak první, co musí udělat je - zjevit si cesty, po kterých bude putovat. Všimněte si, že Boží Lásky vždycky pracuje na tom, aby vám zjevila Moudrost. To je první, co Boží Lásky vždycky dělá ve svém tvůrčím úsilí, že vám vždycky zjeví Moudrost.

A opačný směr vám odhaluje zase důležitou skutečnost: **Podle toho, jaká Moudrost se vám zjevila (nebo jakou Moudrost vyhledáváš), podle toho bude stav tvého srdce a takový tvůrčí Duch bude v tobě přebývat. Jakou vyhledáváš Moudrost, tak to automaticky souvisí s obyvatelem, který bude bydlet v tvém srdci.** Nebo ještě jinak: **Podle toho, jakou Moudrost vyhledáváš a jaká se ti zjeví, podle toho, kolik Moudrosti si najdeš, podle toho budou vypadat tvé tvůrčí možnosti.**
